

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXIV

П'ЯТНИЦЯ, 14 ВЕРЕСНЯ 2007 РОКУ

ЧИСЛО 37

VOL. CXIV

FRIDAY, SEPTEMBER 14, 2007

No. 37

Акція протесту „Вкрадена пісня“

КИЇВ. – 10 вересня під стінами Київської міської державної адміністрації відбулась творча акція протесту українських виконавців „Вкрадена пісня“ проти приватизації медійних активів міста Києва та зміни формату програм Радіо „Київ“ на користь російського шансону. В акції взяли участь режисер Національної опери України Сергій Архипчук, ряд інших діячів української культури.

Фото: УНІАН

Вшанували пам'ять жертв терактів 9/11

ВАШІНГТОН. — 11 вересня виповнилося шість років з дня найбільших терористичних атак у США. Цього дня від дій терористів загинуло понад 3 тис. безвинних людей. Біля Пентагону споруджують меморіальний комплекс на честь пасажирів і членів екіпажу літака „Американських авіоліній“ та тих цивільних і військових працівників Департаменту оборони, які загинули після того, як у приміщення Пентагону вдарився викрадений терористами літак. Меморіальний парк Пентагону складатиметься з 184 окремих елементів на честь кожної жертви. Вони будуть розташовані в порядку, що відображає вік кожного загиблого – від трьох до 71 року. Директор Розмері Ділард, відповідальна за Меморіальний парк Пентагону, сказала: „Наша свобода дуже важлива. І ми сподіваємося, що коли люди приходитимуть до цього меморіалу, вони пам'ятатимуть про важливість нашої свободи“. Томас Гайденбергер, який того дня втратив свою дружину – стюардесу „Американських авіоліній“, підкреслив: „Це дає людям можливість вшанувати пам'ять не лише тих, хто загинув того дня в Пентагоні, але 3 тис. жертв терористичної атаки 11 вересня“. На сьогодні споруджено близько 50 відс. меморіалу.

На місці веж-близнюків у Нью-Йорку за шість років зроблено небагато. Однак, всі сторони залучені до відбудови місця атак у Нью-Йорку, переконані, що їм вдасться закінчити весь проєкт до 2012 року. Серія веж охоплюватиме спіраллю меморіал тим, хто загинув 11 вересня. Центральна частина меморіалу та „Музей 11 вересня“ матиме вигляд двох порожніх квадратних площ посередині фонтану, який вже отримав назву „Відчуваючи порожнечу“.

У Нью-Йорку хвилиною мовчання і поминаль-

ною молитвою в усіх храмах міста розпочався день жалоби о 8 год. 46 хв. за місцевим часом, коли перший захоплений терористами літак влетів у північну вежу близнят-хмаросягів. (Офіційно встановлено близько 2,750 імен з понад 3 тис. загиблих). 240 учасників тих подій і близьких загиблих за традицією зачитують імена жертв найкривавішого теракту.

Ритуал уривається хвилиною мовчання ще тричі – о 9.03, коли другий літак протаранив південну башту, о 9.59 – коли завалився перший охоплений пожежею хмаросяг, і о 10.29, коли обвалилася друга палаюча вежа Торговельного центру, ховаючи під завалами сотні людей.

Увечері на цьому місці здійснювалися два стовпи світла, символізуючи зруйновані хмаросяги, й засвітилися тисячі маленьких вогнів на згадку про тих, кого втратили, але не забули.

Тепер це місце в районі Ліберті-вулиці називається „Нульовою точкою“, де вже почалося будівництво Вежі Свободи заввишки понад 500 метрів. Увесь відроджений комплекс із п'яти веж буде побудований через п'ять років найвідомішими архітекторами світу.

11 вересня 2001 року бойовики-смертники, що належали до терористичної організації „Аль-Кайда“, захопили чотири пасажирські літаки, скерувавши два з них на вежі Всесвітнього торговельного центру, один – на Пентагон, а четвертий, який летів у напрямку Білого Дому, упав у полі на території Пенсильванії.

Секретар Департаменту внутрішньої безпеки США Майкл Чертоф, виступаючи в Комітеті з внутрішньої безпеки та урядових справ Сенату США, заявив: „Зараз ми більше захищені, ніж це було до 11 вересня 2001 року. Але ворог не спить. І якщо ми стоятимемо на місці, ворог відразу ж отримає перевагу“. (ЗМІ)

НА ТЕМИ ДНЯ

Залишається два тижні...

Петро Часто

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – До позачергових парламентських виборів в Україні залишається два тижні. Всі готові до бою, але він ледве чи перетвориться у яскраве і приємне для ока видовище, бо в руках конкурентів – стара, без блиску і дзвону, зброя: взаємні звинувачення, час від часу переривані потребою обернутися лицем до виборців і обіцяти, обіцяти... Бо ні перед ким вони ні за що не відповідають. Обіцяють навіть те, що обіцяли не обіцяти. Наприклад, дуже схильного до загального замирення Президента Віктора Ющенка Партія Регіонів заколисала обіцянкою не повертатися до ідеї референдуму щодо статусу російської мови в Україні і щодо НАТО. Ні, не втрималася – повернулася. „Регіоналам“, яких за рівнем електоральної підтримки вже наздогнали бютівці, будь-якою ціною знову хочеться вирватися вперед, але це бажання – ще пів біди. Гірше і гидкіше – що януковичівська політична сила все ще „зачарована на Схід“, тому від попередніх виборів так і не позбулася антиукраїнства, постійно продукуючи в суспільстві атмосферу розколу країни за мовно-етнічною ознакою.

„Я глибоко ображений. Я був переконаний, що коли людина ставить підпис на папері, то це означає, що вона не забере назад свого слова. Це була велика помилка. Я був наївним“, – сказав В. Ющенко в інтерв'ю лондонській „The Financial Times“ (10 вересня), коментуючи оголошений Партією Регіонів намір провести референдум стосовно надання російській мові статусу другої державної в Україні і стосовно невходження в НАТО. Дуже б ми тішилися, якби це вже була остання наївність Президента щодо „широкої коаліції“.

А цими днями прем'єр-міністр Віктор Янукович змушений був спростовувати оприлюднений в Інтернеті запис його останньої розмови з Президентом Володимиром Путіним у Москві 21 серпня. Мовляв, тепер техніка й голоси дозволяє підробити, і „нічого такого“ він не говорив. Але ж прем'єр – людина дуже своєрідної моральної якості, й коли каже „ні“, то, швидше за все, слід розуміти як „так“. Може, й ні, проте ті записи дуже-дуже „пасують“ обидвом співрозмовникам. Голос В. Путіна: „Ми чекаємо від вас формули позитивного вирішення питання щодо наших гарантій з транзиту газу... Для нас принципове питання – гарантії транзиту газу і зхідньоукраїнські підземні сховища газу...“. Трохи далі В. Путін радить В. Януковичеві: „чіткіше артикулювати позиції Партії Регіонів з російської мови і НАТО“. Голос партіопідданого Януковича: „Ми працюємо по цьому питанню“. Далі В. Путін, розчарований з нежиттєвості Єдиного економічного простору, запліднює українського прем'єра ідеєю „Союзу слов'янських народів“. В. Янукович: „Ми до цього йдемо“.

Може, й справді фальсифікація, але ж вона абсолютно збігається з реальністю: Партія Регіонів „працює по цьому питанню“, вони „до цього йдуть“.

Та й не так прем'єр спростовував ці записи, як виправдовувався: „Ми цінуємо наші відносини з Росією, вважаємо і вважатимемо їх стратегічними, тому що Росія – не тільки один з найбільших наших економічних партнерів, але й сусідка, і коріння взаємин українського і російського

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Референдум про мову і НАТО – зрада

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 10 вересня заявив, що організування Партією Регіонів (ПР) референдуму щодо мовно-го питання та позабюджетного статусу України не матиме правових наслідків. Раніше Президент назвав зрадою національних інтересів пропонування ПР референдум про статус російської мови і вступ України в НАТО. В. Ющенко звинуватив ПР у використанні для виборчої кампанії, як він сказав, старих болючих ідей, що поляризують суспільство та загострюють ситуацію. В. Ющенко сказав, що такий референдум може підірвати курс України на євроатлантичну інтеграцію. Активісти ПР 7 вересня розпочали збір підписів на підтримку референдуму. Тим часом міністер закордонних справ Арсеній Яценюк заявив 11 вересня на прес-конференції в Симферополі, що рішення з приводу вступу України в НАТО мають приймати політики, а не референдум. Міністер підкреслив, що тема НАТО з'являється тоді, коли в країні відбуваються якісь небудь політичні події. При цьому міністер відзначив, що „з усіх членів українського уряду 90 відс. не дадуть відповіді – що таке альянс? А ми хочемо запитати в 47 млн. населення“, – сказав він. Міністер додав, що Росія працює з НАТО в 11 комітетах, а Україна тільки в шести: „Запитайте, у кого більш інтенсивне співробітництво з альянсом“. (ББС, „Українська правда“)

Чужоземних втручань немає

КИЇВ. — Голова Верховної Ради п'ятого скликання Олександр Мороз заявляв про нібито наявність чужоземного впливу на кампанію позачергових парламентських виборів в Україні. Однак, Служба безпеки України (СБУ) заявила про відсутність фактів чужоземного втручання у вибори Верховної Ради. Даних про суттєве втручання ззовні, яке б перешкоджало виборчому процесові і вільному волевиявленню громадян, немає, і жодного такого втручання не відбудеться, запевнив виконувач обов'язків голови СБУ Валентин Наливайченко. У телевиступі 8 вересня він також зазначив, що небезпечнішою є відсутність відповідальності посадових осіб, які працюють у міністерствах і відомствах, за їхню причетність до політики. (Радіо „Свобода“)

Посол США зустрівся з головою ЦВК

КИЇВ. — Посол США в Україні Вільям Тейлор 8 вересня на зустрічі з головою ЦВК Володимиром Шаповалом зазначив, що з цікавістю стежить за перебігом виборчого процесу з проведення позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року, дав високу оцінку своєчасному здійсненню і належному організаційному рівню багатьох виборчих процедур, які виконані Комісією. У той же час він висловив стурбованість тим, що окремі питання щодо забезпечення прав громадян

на вільний вибір не можна вважати чітко відрегульованими. Зокрема це стосується можливості голосування за межами виборчої дільниці тих виборців, які не можуть самостійно пересуватись. В. Шаповал відзначив, що законодавці саме щодо позачергових виборів внесли зміни, якими скасували необхідність подавати до дільничної комісії разом зі заявою про голосування вдома медичний документ про стан здоров'я таких заявників. Комісія не може перевищити свої повноваження і творити норми закону. Можливість не надавати підтверджуючого документу щодо стану здоров'я може призвести до великої кількості подібних заяв, не завжди обґрунтованих, а дільничні комісії не зможуть відстежити всі випадки. З цього приводу В. Тейлор повідомив, що має намір дати публічну оцінку цій проблемі, привернути до неї увагу широкої міжнародної громадськості. На його думку, будь-які дії, котрі можуть перешкодити громадянам зробити свій вибір або ж спотворити такий вибір, маніпулюючи нормами законодавства, є неприпустимими і не сприяють демократизації суспільства. Голова ЦВК сподівається, що розв'язати ці проблеми допоможе Конституційний суд України, до якого звернувся Президент України з проханням дати оцінку конституційності зазначеної норми. (УНІАН)

Про припинення будови української гімназії в Криму

ЯЛТА. — „Злочином проти мешканців Ялти“ 7 вересня назвала низка громадських організацій Криму наміри уряду автономії припинити будівництво єдиної на Південному узбережжі Криму української гімназії. У заяві восьми громадських організацій півострова до Прокуратури автономії мовиться, що уряд Криму „неправомірно“ плянує використати кошти, надані Державним бюджетом України на будівництво саме української школи в Ялті. Бюджетні 400 тис. грн. урядовці вирішили спрямувати на ремонт однієї з російськомовних шкіл Судацького регіону. Оскільки на це ж надаються кошти і з бюджету республіки, то представники громадськості запідозрили кримський уряд у створенні корупційної схеми. Заяву також підтримав представник Президента України в Криму Володимир Хоменко, який наголосив, що такі дії уряду автономії „не сприяють розвитку державної політики у сфері української освіти в Криму“. (Радіо „Свобода“)

А. Кінах – про енергетичну залежність

КРИНИЦЯ, Польща. — „Однією з першочергових задач України є зниження зовнішньої енергетичної залежності, розвиток власного енергоринку шляхом інвестування у видобувну галузь на своїй території та технічне переоснащення обладнання“, – заявив міністер економіки України Анатолій Кінах 7 вересня, виступаючи на Міжнародному економічному форумі в Крилиці з доповіддю на тему „Енергетична політика

Євросоюзу і національні інтереси“. „Останнім часом, – зазначив міністер, – в Європі все частіше говорять про подолання залежності від одного постачальника енергоносіїв і про лібералізацію енергетичного ринку й інвестиції в удосконалення нових джерел енергії. Україна буде посилювати політику енергобезпеки держави, підкреслив А. Кінах. Зокрема мова йде про диверсифікацію постачань, ефективні двосторонні взаємини з країнами Середньої Азії та Закавказзя. Міністер зазначив, що Україна залишається надійним транзитером, і її принципова позиція полягає в забезпеченні власної енергетичної безпеки, виходячи з високого транзитного потенціалу. Він також підкреслив необхідність посилювати політику енергозбереження в Україні. А. Кінах зауважив, що географічне розташування України й середня близькість її до країн ЄС дозволяє задіяти різноманітні джерела постачання нафти й газу незалежними шляхами з Азербайджану, Казахстану, Туркменістану, країн Близького й Середнього Сходу. Міністер сказав, що для України, як і для країн Євросоюзу, все більшого значення набуває проєкт Євро-Азійського нафтотранспортного коридору і його основного складового – проєкту Одеса-Броди-Плоцьк. (УНІАН)

Президент В. Ющенко закликав політиків не спекулювати

КИЇВ. — Президент закликав не спекулювати на соціальних питаннях перед виборами і запропонував у 2008 році підвищити мінімальну заробітну плату до 500-600 грн. Цей крок зможе збільшити посадові оклади на 20 відс., заявив 4 вересня Віктор Ющенко на засіданні Ради національної безпеки та оборони. Президент висловив переконання, що соціальна політика 2008 року повинна схилятися „в бік більш справедливої організації“ і мати „прозоріший характер“. Голова держави нагадав, що він пропонує виплачувати допомогу матері при народженні другої дитини й подальших дітей у розмірі 15 тис. грн., зберігши при цьому допомогу на 8,5 тис. грн. при народженні першої дитини. В. Ющенко також зупинився на необхідності підвищити пенсії. За словами голови держави, фінансування його соціальних ініціатив обійдеться бюджетові 2008 року в 41 млрд. грн. Президент додав, що держава має „достатньо фінансів“, щоб забезпечити здійснення цих ініціатив. Тепер мінімальна платня в Україні становить 440 грн. (Радіо „Свобода“)

ЕС заборонив авіокомпанію „Ukraine“

СТРАСБУРГ, Франція. — Виконавчий орган Європейського союзу – Єврокомісія 11 вересня додала авіокомпанію „Українська Середземноморські авіолінії“ до списку тих, яким через проблеми з безпекою заборонено літати до країн Євросоюзу. Рішення схвалене після того, як кілька країн ЄС надіслали свої скарги на норми безпеки компанії. Раніше українська державна авіоадміністрація також позбавляла її дозво-

лу на лети через технічні проблеми. Найсерйознішим випадком компанії стала катастрофа 2003 року, в якій загинули понад 60 еспанських миротворців та усі члени екіпажу. „Українські Середземноморські авіолінії“ називають третьою за обсягами перевезень авіокомпанією України. (ББС)

Київські школи назвуть на честь видатних українців

КИЇВ. — Міський голова Леонід Черновецький підтримав пропозицію педагогічних колективів столиці присвоювати імена видатних українців новим школам. „Сьогодні в державі склалася сумна ситуація, коли школярі не знають імен людей, які жили і працювали на благо України. Сподіваюся, що якщо діти навчатимуться в школах, які носитимуть імена видатних українців, їм буде легко і цікаво вивчати історію своєї країни, з них виростуть справжні патріоти“, – відзначив Л. Черновецький. Планується, що київські учні ходитимуть в школи ім. Івана Мазепи, Петра Григоренка, Олеса Гончара та інших видатних діячів України. („День“)

Україна посіла 25 місце

КИЇВ. — Відповідно до вислідів всесвітнього опитування компанії „Gf NOP“ у рамках дослідження „Roper Reports Worldwide“, 25 відс. українців вважає, що вони виглядають молодшими за свій вік. Опитування було проведено у 29 країнах серед 30 тис. осіб віком від 13 років з листопаду 2006 до січня 2007 року. У висліді соціологічних опитувань Україна посіла 25 місце. Виявилось, що не лише українці, але і кожен третій житель плянети вважає, що він виглядає молодшим за свій фактичний вік. З цього погляду перед веде Південна Корея, оскільки в цій країні 41 відс., громадян почувають, що виглядають молодше за свій паспортний вік, у той час як в Індонезії (29-те місце) так вважають лише 14 відс.. Такі країни, як Японія, Бразилія (третє-четверте місце) і Південна Корея вирізняються дуже позитивним уявленням про себе. А от Індія, Таїланд (26 і 28 місця) та Індонезія менш упевнені в собі. Слід зазначити, що згідно з даними українських фахівців, 80 відс. працездатного населення України фізично виглядають старшими за свій вік. А провиною усьому – погана екологія, постійні стреси, зловживання тютюном та алкоголем, а також ожиріння. („Кореспондент“)

Раїса Богатирьова хоче широкої коаліції з НУ-НС

ЛУЦЬК. — Раїса Богатирьова, одна з провідників Партії Регіонів, заявила 8 вересня у Луцьку, що у новозформованій Верховній Раді буде широка коаліція. „Я переконана, що Президент країни залишається патріотом і чудово розуміє, що без „регіонів“ утворити ефективну модель політичної і економічної влади неможливо. З тих дискусій, які у мене були з Президентом, я відчула, що він не тільки це розуміє, що він готовий брати відповідальність за розвиток подій саме в такому напрямі“, – сказала Р. Богатирьова. (ББС)

Фестиваль „Гуцульська бринза”

9 вересня в Рахові, Закарпаття, відбувся фестиваль „Гуцульська бринза” (або „Гуцульська бриндзя”). Щорічне дводенне дійство гуцули влаштовують на честь повернення вівчарів з гірських долин додому: чотири місяці тому, 15 квітня, вони вирушили у високогір'я пасти овець. Основною темою фестивалю в Рахові є дегустація сиру, який привозять представники різних громад Рахівського району. Метою проведення фестивалю є відродження давніх традицій проведення осінніх ярмарків, коли на продаж і на показ виставляли не тільки продукти, а й вироби з овечої шерsti. На фото: гуцул в національному вбранні грає на цимбалах на фестивалі. Фото: УНІАН

Залишається...

(Закінчення зі стор. 1)

народу сягає в глибоку історію...“ Мабуть, Москва невдовзі надасть В. Януковичеві ще один „проффесорський“ титул – в галузі історії.

Тим часом навіть Тарас Чорновіл, який вже був вибраний на перші ролі в Партії Регіонів, визнав, що референдум з приводу російської мови і НАТО виявиться тяжкою помилкою. А міністер внутрішніх справ соціаліст Василь Цушко висловився щодо тих „ініціатив“ ще ясніше: „Це політичний блеф“.

„Регіонали“, відчуваючи, що можуть опинитися в ідейній ізоляції, наполегливо поширюють думку-плямку, нібито делегати від „помаранчевих“ вже ведуть з ними таємні переговори про створення в майбутньому парламенті „широкої коаліції“. Раїса Богатирьова, тепер права рука В. Януковича і головний стратег донецьких, на всю губу розхвалює В. Ющенка – який він розумний і як знову прагне звести помаранчевих у „найширшу коаліцію“ з біло-синіми. Кепською послугою для Президента є ця похвальба. Щоправда, провідник „Нашої України“ Вячеслав Кириленко категорично заперечує таку можливість, але, знов таки, український виборець вже й від помаранчевих чув „ні“, котре тихцем, за лаштунками, перетворювалося в „так“. Не дивно, що, згідно з останніми опитуваннями, 52 відс. громадян певні, що висліди виборів буде зфальсифіковано, 48 відс. виборців не довіряють Центральній виборчій комісії – симптоматично, що довіряють їй найменше мешканці саме Донбасу, нібито потенційні прихильники В. Януковича. Невже не знають, що у ЦВК більшість крісел контролюють „регіонали“? Чи не вірять, бо добре знають своїх?

Серед найцікавіших прогнозів – що БЮТ може випередити і „регіоналів“, і „нашоукраїнців“. Юлія Тимошенко впевнена, що протягом двох років поверне всім українцям їхні заощадження, втрачені з роз-

падом СРСР. Це 120 млрд. дол. Невідомо, звідки вона їх візьме, але дай, Боже, нашому теляті вовка з'їсти.

Що майже не викликає сумніву – це те, що БЮТ стане ще відчутнішим чинником у боротьбі, – яка все ще триває і яка, самозрозуміло, не припиниться й після 30 вересня, – між Президентом і прем'єр-міністром за повноваження і за сфери впливу.

В останні тижні ця непримиренна боротьба перейшла на „гральне поле“ Ради національної безпеки і оборони, котра пильно взялася аналізувати бюджетну політику уряду В. Януковича, ще й наполягає на звільненні двох справді недолюблених міністрів – Миколи Рудьковського і Нестора Шуфрича. В. Янукович рекомендації НРБО відверто ігнорує, взагалі вважає цей державний орган нелегітимним, але не так через тих двох міністрів, як через спроби Ради об'єктивно висвітлити економічну політику уряду „регіоналів“. Колишній (в 2006-2006 роках) міністер фінансів Віктор Пинзеник так оцінює цю політику: „...Нема законних пояснень того, що за зростання економіки на 8 відс. мінімальні платня і пенсія зменшилися на 4 відс. Це означає, що на тлі залишеної в спадок минулими урядами доброї основи зростання, уряд провідника Партії Регіонів просто забрав з кишені кожного українського пенсіонера 500 грн. за рік, а з кишені кожного працівника бюджетної сфери – всі 630 грн. Проте цього урядові В. Януковича виявилось замало. У пошуках грошей команда прем'єра подалася позичати кошти. Напозичалися так, що державний борг зріс на 4 млрд. грн...“.

А прем'єр собі усміхається і привселюдно зізнається, що розраховує очолювати уряд ще п'ять років. Експерти, певна річ – не „регіональні“, остерігають, що ця „перспектива“ приведе Україну до банкрутства, поставивши її на один рівень з „банановими республіками“...

Тим-то вибори й важливі, що покликані унеможливити солодкі мрії головного „регіонала“.

Помер Василь Кук

Провід Організації Українських Націоналістів з глибоким сумом сповіщає, що 9 вересня 2007 року у Києві на 95-му році життя відійшов у вічність Василь Степанович Кук – останній Головнокомандуючий Української Повстанської Армії, один з провідних діячів революційної ОУН часів збройної боротьби за незалежність, автор ряду публікацій на тему національно-визвольних змагань, керівник наукового відділу Всеукраїнського Братства ветеранів ОУН-УПА (підпільні псевдо „Ведмідь“, „Леміш“, „Юрко“ та ін.). З його відходом український націоналістичний рух зазнав тяжкої втрати, а Україна втратила вірного сина.

Провід ОУН висловлює щирі глибокі співчуття синові Юрієві, рідним і близьким покійного, побратимам по зброї і боротьбі.

Нехай рідна земля, звільненню якої присвятив життя світлої пам'яті Василь Кук, буде йому легким.

Президент України Віктор Ющенко висловив співчуття у зв'язку зі смертю видатного українського патріота Василя Кука.

„До останнього подиху він був у строю борців за Українську ідею, будучи сам її живим втіленням, – відзначається в листі-співчутті Президента до рідних, близьких та

Св. п. Василь Кук

соратників видатного діяча. – Його життєвий шлях завжди буде прикладом самовідданої боротьби за волю і державність України, символом перемоги над двома тоталітарними режимами минулого століття. Вірний син України, Василь Кук назавжди залишиться в нашій пам'яті непогасним образом вірності народові та безкорисливого служіння нашій державі“.

УНІАН

Василь Кук народився 11 січня 1913 року в селі Красному на Львівщині. З 1929 року – член Української Військової Організації.

У 1933 році, навчаючись на юридичному факультеті Львівського університету, стає зв'язковим Крайової ексективи. З 1933 по 1936 рік Василь Кук відбуває перший арешт, а потім ув'язнення. З травня 1937 року перейшов на нелегальне становище.

30 червня 1941 року він брав участь у проголошенні Акту про відродження Української держави у Львові, очолив спеціальну похідну групу, яка мала завдання здійснити таку ж акцію в Києві. Заарештований нацистами під Києвом. Утік, продовжив підпільну працю, очоливши у Дніпропетровську Провід ОУН.

В. Кук вперше запровадив в практику ОУН випуск листівок російською мовою. Архівні документи свідчать про те, що йому вдалося залучити до підпілля етнічно неукраїнських представників російськомовного населення. В. Кук обстоював реформування ідеології ОУН від „донцовської“ правої до ліволиберальної. У виданій у 1950 році за керівництва В. Кука підпільній брошурі „Хто такі бандерівці та що вони хочуть“ прослідковувалися навіть соціал-демократичні ідеї.

В 1944 році В. Кук повертається в Галичину, стає одним із найближчих соратників Романа Шухевича, згодом його заступником. Після смерті останнього в березні 1950 року перебирає на себе обов'язки керівника УПА.

Захоплений у полон 1954 року, В. Кук шість років перебував в ув'язненні, звідки був звільнений у часи хрущовської „відлиги“. З 1960 року працю-

Василь Кук в УПА.

вав у Центральному державному історичному архіві в Києві, в Інституті історії Академії Наук УРСР. Після написання праці „Марксизм-ленінізм про українське національне питання“ був звільнений з заборобою працювати в школах та наукових установах.

Після проголошення незалежності України В. Кук очолив науковий напрям роботи Всеукраїнського братства ОУН-УПА і вже не брав активної участі у політичному житті країни. Однак, до кінця життя він продовжував брати участь у громадському житті.

Поховали В. Кука у центрі селища Красне, на Львівщині, звідки він родом. Останній Головний командир УПА заповів поховати його у рідному селі.

АМЕРИКА І СВІТ

Прем'єр Росії М. Фрадков іде в відставку

МОСКВА. — Російські агенції новин передали 12 вересня, що прем'єр-міністр Михайло Фрадков, перебуваючи в Кремлі, попросив Президента Володимира Путіна звільнити його з посади, пояснивши своє рішення „бажанням надати Президенту повну свободу прийняття рішень, у тому числі кадрових“, напередодні близьких великих політичних подій у країні. В. Путін прийняв резигнацію прем'єра. Повідомлення про відхід М. Фрадкова з'явилося на тлі припущень, що на посаду голови російського уряду може бути призначено віце-прем'єр-міністра Сергія Іванова. С. Іванова широко вважають найбільш вірогідним наступником В. Путіна, який має піти з посади президента після закінчення його другого терміну наступного березня. Між тим російський фондовий ринок упав на 1-1.5 відс. після повідомлення про резигнацію прем'єр-міністра. (ББС)

У Сидней відбулася зустріч Президентів США та Росії

СИДНЕЙ, Австралія. — У Сидней, де 7 вересня відбулася зустріч країн Азійсько-Тихоокеанського регіону з питань економічної співпраці, мали місце й двосторонні зустрічі — зокрема між Президентом США Джорджем Бушем та Президентом Росії Володимиром Путіним. Серед питань, що вони обговорювали, — план розміщення в Європі елементів протиракетної оборонної системи, ядерна програма Ірану, кліматичні зміни, вступ Росії до Світової Організації Торгівлі. Президент Дж. Буш характеризував ці розмови як щирі і конструктивні. Москва рішуче виступає проти американського плану розгорнути протиракетну радарну систему в Чеській Республіці і Zenітні ракети в Польщі. Здійснення цього плану — стверджує Росія — приведе до нових перегонів озброєнь і змусить її перенацілити свої ракети. В. Путін запропонував натомість, щоб Росія і США спільно користувались орендованою в Азербайджані радарною установкою, а ракети розгорнули на морі або в такій країні, як Туреччина. Стоячи поруч з Дж. Бушем, Президент В. Путін сказав: „Обидва керівники погодились, щоб експерти обох сторін продовжили обговорювати це питання і відвідали Азербайджан“.

Цієї заяви В. Путіна Президент Дж. Буш не коментував. Президент Дж. Буш також зустрівся з керівниками членів Асоціації країн Південно-східної Азії (АСЕАН) і використав цю нагоду для зміцнення дипломатичних зв'язків: „Я запросив провідників АСЕАН відвідати Тексас, коли їм буде зручно. Я з нетерпінням чекаю нагоди прийняти вас там і сподіваюся продовжувати наші конструктивні розмови про демократію, боротьбу з терором, поширення торгівлі, боротьбу з пташиним грипом та про кліматичні зміни“. До складу АСЕАН входять Бруней, Камбоджа, Індонезія, Лаос, Малайзія, Бірма, Філіппіни, Сінгапур, Таїланд і В'єтнам. Сполучені Штати не є членом об'єднання. („Голос Америки“)

Телевиступ О. бен Ладена – нагадування про небезпеку

ВАШІНГТОН. — Оприлюднення 7 вересня відеозапису на арабському каналі „Аль-Джазіра“ з виступом, як вважають, провідника терористичної мережі „Аль-Кайда“, свідчить, скільки ще небезпеки в світі і чому США мусять бути рішучими в війні в Іраку, оскільки ця війна є частиною боротьби з екстремістами, і для США дуже важливо довести свою рішучість не залишити для „Аль-Кайди“ безпечних місць, сказав 7 вересня Президент Джордж Буш, перебуваючи в Австралії. Частини відеозапису передали якраз напередодні шостих роковин нападів „Аль-Кайди“ на США 11 вересня 2001 року. Промовець у записі висміює вразливість США, попри їхню економічну й військову міць, і закликає американців навертатися до ісламу. Як вважають, це перша поява Осамі бен Ладена у відеозаписі майже за три роки. Того ж дня директор Центрального розвідувального управління США попередив, що „Аль-Кайда“ планує нові напади на його країну. У виступі в Раді з закордонних взаємин Майкл Гайден заявив, що „терористична мережа зосереджується на цілях, напади на які призвели б до „масових жертв, значних руйнувань і великих економічних струсів“. (Радіо „Свобода“)

Польща проведе позачергові вибори до Сейму

ВАРШАВА, Польща. — Парламент Польщі проголосував за передчасний саморозпуск 7 вересня. За конституцією Польщі президент країни мусить призначити передчасні парламентські вибори не пізніше, ніж за 45 днів. Лех Качинський сказав, що хотів би провести вибори нового складу парламенту 21 жовтня. На думку аналітиків, головним конкурентом консервативної партії „Право і справедливість“, яку очолюють Л. Качинський та його брат Ярослав, прем'єр-міністр Польщі, буде ліберальна партія „Громадянська платформа“, яка здобула непоганий результат і на попередніх виборах до Сейму. Партія „Право і справедливість“ після минулих виборів спочатку втрачала популярність, але їй допомагає економічний бум у Польщі і швидке зменшення безробіття. Якщо вибори справді відбудуться 21 жовтня, то це може завадити досягати домовленості щодо нового європейського конституційного договору на зустрічі ЄС у Португалії 18 жовтня. Брати Качинські вже й так відомі в Європі непоступливістю в переговорах. (ББС)

У. Чавес погрожує США другим В'єтнамом

КАРАКАС, Венесуеля. — Уго Чавес 10 вересня застеріг США від можливої агресії проти країн Латинської Америки. У противному випадку президент Венесуели обіцяє розв'язати партизанську війну на прикладі в'єтнамської. „Якщо американська імперія організовує атаки на наш народ за допомогою своїх лакеїв у Венесуелі або в Болівії, вона повинна знати,

що ми не будемо сидіти, склавши руки. Якщо це відбудеться, десять в'єтнамів виникнуть у Латинській Америці“, — заявив У. Чавес, виступаючи в регулярній телевізійній програмі „Алло, президент“. У. Чавес також відзначив, що має у своєму розпорядженні дані про те, що США плянують відсторонити від влади або навіть убити президента Болівії Ево Моралеса, не надавши, однак, ніяких доказів і подробиць. У. Чавес не раз заявляв про бажання американських спецслужб скинути його режим. Варто відзначити, що за час президентства йому вдалося пережити кілька спроб перевороту, підтриманих Вашингтоном. Однак, кожного разу президентові Венесуели вдавалося вистояти. („Кореспондент“)

Помер Лучіано Паваротті

МОДЕНА, Італія. — У четвер, 6 вересня, вранці помер всесвітньовідомий тенор Лучіано Паваротті. 71-річний співак помер від раку підшлункової залози. Співак лише 10 днів тому був виписаний з лікарні — і перебував удома, в місті Модена, під наглядом лікарів. Влітку в нього виникли проблеми з диханням, коли він відпочивав у своїй вілі над Адріатиком. Минулого року в Нью-Йорку його прооперували на рак підшлункової залози. Відтоді співак пережив п'ять курсів хіміотерапії. Востаннє він співав на початку 2006 року, коли на церемонії відкриття Зимової олімпіади в Турині виконав свою знакову арію з „Nessun Dorma“ Пуччіні. Л. Паваротті похований на цвинтарі поблизу Модени. Саме поховання було приватним; тенора поклали біля рідних та його мертворожденного сина Рікардо. Серед тисяч тих, хто прийшов попрощатися з тенором, — його друга дружина Ніколета Мантовані і зірки Боно, Пласідо Домінго та Хосе Карерас. Ще тисячі осіб дивилися Службу на величезному телеекрані на центральному майдані Модени. Службу Божу відвідав італійський прем'єр-міністр Романо Проді. Труну з білого клену покрито соняшниками — улюбленими квітами славетного тенора. На похованні був і відомий український тенор Володимир Гришко, який знав Л. Паваротті. (ББС)

У Німеччині арештовано трьох осіб за плянування терактів

ФРАНКФУРТ, Німеччина. — 5 вересня арештовано трьох осіб за звинуваченнями у плянуванні терористичних нападів на міжнародне листище у Франкфуртітавійськово-повітряну базу США в містечку Рамштайн. Міністер оборони Франц Йозеф Юнг заявив, що загроза терористичних нападів була „неминучою“. У підозрюваних виявлено велику кількість вибухової речовини. Представник Білого Дому заявив, що арешти є підтвердженням небезпеки тероризму і наголошували на готовності Америки боротися з цією загрозою. За даними німецької сторони, затримані особи — двоє громадян Німеччини та громадянин Туреччини — пройшли підготування в пакистанському таборі угрупован-

ня „Ісламський союз Джигаду“, що пов'язане з мусульманськими організаціями в Узбекистані. („Голос Америки“)

Фред Томпсон може стати другим Р. Рейганом

ВАШІНГТОН. — Актор Голівуду і колишній сенатор США від республіканської партії Фред Томсон 6 вересня оголосив, що висуває свою кандидатуру на президентських виборах 2008 року. Ф. Томпсон, один з ключових персонажів популярного американського телесеріалу „Закон і порядок“, оголосив про свої наміри в програмі телеведучого Джея Лено. Ф. Томпсон зробив цю заяву невдовзі перед тим, як інші головні кандидати на номінацію республіканської партії взяли участь у теледебатах, де головними питаннями були імміграція і війна в Іраку. Потенційно це дуже важливе оголошення: на сцені з'являється людина, яка може перехопити ініціативу. Ф. Томсон, якому 65 років, добре знаний в Америці завдяки його телевізійним ролям, де він, як правило, грає авторитетних осіб, принципівих і високо моральних представників влади. Але він є не лише актором. Ф. Томсон двічі був сенатором від штату Тенесі. Він є впливовим представником Республіканської партії, страшенно популярним у правому крилі партії, де його вважають другим Роналдом Рейганом. До початку „праймаїс“, на яких республіканці і демократи обиратимуть своїх кандидатів на президентські вибори, залишається чотири місяці. Його найсерйознішим суперником буде колишній посадник Нью-Йорку Руді Джуліані. (ББС)

Австралійські військовики залишаться в Іраку

СИДНЕЙ, Австралія. — Австралія не скорочуватиме свій військовий контингент в Іраку, заявив 5 вересня прем'єр-міністр Джон Говард після переговорів з Президентом США Джорджем Бушем у Сидней. Дж. Буш відзначив зміцнення безпеки та розвиток політичного процесу в Іраку. Він пообіцяв зберегти американську присутність у цій країні, не дивлячись на тиск з боку опонентів. Зустріч Дж. Буша та Дж. Говарда відбувалася напередодні відкриття у Сидней Азійсько-Тихоокеанського економічного форуму, на якому, обговорювали проблеми економіки та змін клімату. (ББС)

Помер один з співавторів поправки Джексона-Веніка

ВАШІНГТОН. — 31 серпня на Флориді на 95-ому році життя помер колишній конгресмен Чарлс Венік — він же співавтор поправки Джексона-Веніка, якою США десятиліттями обмежували торгівлю з країнами, які вважалися порушниками людських прав. Закон, який був схвалений у 1974 році, був в першу чергу скерований проти Радянського Союзу. Втім, після розпаду СРСР він залишався чинним і проти окремих екстремістських республік, в тому числі і проти України, яка звільнилася від його дії лише у березні минулого року. („Голос Америки“)

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Росія вже 224 роки гнобить Грузію

Левко Хмельковський

Поведінка Росії щодо Грузії мало чим різнилася від ставлення Росії до України. У 1783 році, за часів Катерини II, було підписано угоду, за якою Росія мала допомогти Грузії в обороні від нападників з мусульманських країн. Цар Грузії невдовзі опинився в Петербурзі, де й помер, після чого в Грузію прибуло російське військо, і незалежна держава була приєднана до Російської імперії, а згодом стала її губернією. Управляв нею намісник царя, а в повітах – російські капітан-справники. Державною мовою була проголошена російська. Вживання грузинської мови в навчальних закладах, суді, державних установах було заборонене. Грузія на ціле століття стала російською колонією.

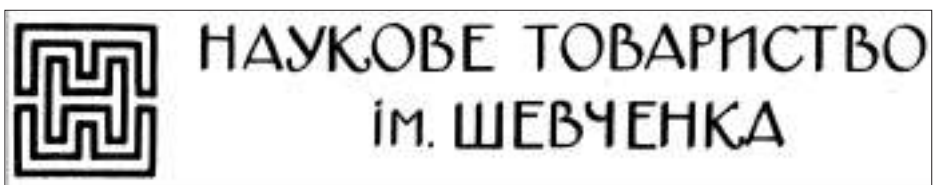
Зрозуміло, що Грузія палко вітала повалення самодержавства в Росії і 26 травня 1918 року проголосила себе незалежною Грузинською демократичною республікою. Незалежність т ривала три роки... Росія не визнала її суверенності. Заступник народного комісара закордонних справ Росії Лев Кархан заявив: „Ми не визнаємо ні незалежності Грузії, ні дипломатичного представника Грузії, ні грузинського уряду, який радянська Росія вважає групою повстанців проти законної влади Росії“.

16 лютого 1921 року на територію незалежної Грузії увійшло російське військо – 11-та червона армія під командуванням Георгія Оржонікідзе, Сергія Кірова і Анатолія Гекера (кара їх не минула – уся трійця загинула в роки сталінського терору). Населення зустріло чуже військо вороже, чинило опір загарбникам. Тоді в Грузію були введені також Восьма, Дев'ята і 13-та армії,

кіннота Семена Будьонного. Тільки в 11-й армії було 25 тис. піхоти і 4 тис. кінноти. Грузія такого війська не мала. Усе ж нечисленні оборонці незалежності рушили до бою. На шляху агресора стали 180 учнів Тбіліської юнкерської школи – жменька юних патріотів. Повторилися українські Крути – 111 з них загинули на полі бою, 34 були полонені і розстріляні в катівні ЧК – попередниці КГБ. Полеглих поховали на сільському цвинтарі в селищі Коджори, поставили капличку. Переможці зруйнували її... Усе ж населення не корилося, Грузія повстала. Більшовики почали брати закладників. Першими закладниками стали 53 діячі незалежної Грузії, яких утримували в Москві. Захоплених в полон повстанців заганяли у вагони і розстрілювали кулеметами. 24 керівників повстання в 1924 році стратили в Суздалі. Знову в Грузії запанувала Росія, тепер вже більшовицька. І тільки 9 квітня 1991 року Верховна Рада Республіки прийняла „Акт про відновлення державної незалежності Грузії“.

Грузія – назва російська. Грузини свою країну називають Сакартвело („Земля Картлоса“). Росіяни впровадили назву „Грузія“ – від Гюрджистану, що означає тюркською мовою „стан сили“. Звідси почали називати країну Георгією – країною землеробів. Пізніше ця назва набрала значення „країна святого Георгія“, якого особливо шанують в Грузії. Самі грузини називають себе „картвелі“ від давньої назви одного з племен – „картлі“.

До Картлі (Картлітського царства, Іберії) в VII-V ст. до Христа існувала держава Колхеті (Колхіда) з столицею – Телаві. То ж до появи Росії було ще чимало часу. А Росії усе ще видається, що з Москви починається світ.

На шляху до Європейського союзу

Д-р Мирослава Антонович

2-4 серпня в Гумбольдтському університеті у Берліні проходив регіональний європейський конгрес „Подолання європейських кордонів: ЕС та його сусіди“. Організатором щорічного конгресу є німецька Асоціація східноєвропейських студій (DGO). Цього року конгрес проходив під патронатом федерального міністра закордонних справ д-ра Франка-Вальтера Стайнмаера.

Група українських учасників конгресу – науковці, працівники Секретаріату Президента України, апарату Верховної Ради України, Інституту законодавства Верховної Ради – була однією з найбільших за чисельністю. Авторка цієї статті отримала пропозицію організувати секцію на конгресі від Наукового Товариства ім. Шевченка (США), за фінансової та організаційної підтримки якого і стала можливою секція „Європейська інтеграція України: виклики та можливості“. Секція викликала велику зацікавленість учасників Конгресу, і була однією з найчисельніших.

Доповідачі на секції – проф. Михайло Кірсенко (Києво-Могилянська академія та Дипломатична академія при Міністерстві закордонних справ України), доц. Мирослава Антонович (Києво-Могилянська академія), Олег Процик (Європейський центр з питань національних меншин, Німеччина) – торкнулись актуальних проблем європейської інтеграції України: регіонального контексту європейської інтеграції України; практики України щодо покарання за злочини тоталітарного комуністичного режиму в контексті відповідної європейської практики; ролі політичних партій в Україні. В доповідях зазначались позитивні зміни в Україні за останні роки: наближення української політичної системи до європейської, прийняття Закону України „Про Голодомор 1932-33 років в Україні“ як свідчення усвідомлення (в першу чергу українськими політиками) великої трагедії українського народу, без якого неможливе творення європейської нації тощо. Учасників дискусії цікавили проблемами міжконфесійних відносин в Україні, мовне питання, регіональні відмінності в Україні тощо.

На пленарному засіданні з доповідями виступили міністер Гернот Ерлер, колишній президент Польщі Олександр Квасневський та президент німецької Асоціації

Про автора: Мирослава Антонович – завідувачка катедри загальноправових наук Національного університету „Києво-Могилянська академія“, президент Українського фудбрайтівського товариства. Авторка монографії „Україна в міжнародній системі захисту прав людини“ (Київ, 2000) та семи навчальних посібників і понад 60 публікацій. Голова панелі, яку спонзорувало НТШ-А на Берлінському конгресі.

східноєвропейських студій д-р Ріта Юсмус. О. Квасневський наголосив на тому, що політика європейського сусідства (European Neighborhood Policy) щодо України та декількох інших країн не є на заміну членства в Європейському союзу, а є елементом європейської інтеграції. Хоча, звичайно, мова про переговори щодо членства можлива лише після подолання політичної кризи в Україні. Г. Ерлер у своїй доповіді приділив велику увагу партнерству ЕС та України в рамках Чорноморського співробітництва. Незрозумілим, однак, залишився великий пієтет пана міністра до Росії – так, ніби в Росії немає серйозних проблем з дотриманням прав людини та принципів демократії, що є основними цінностями ЕС.

Крім згаданої вище секції, проблемі Україна-ЕС були присвячені ще три секції. Цікаво, що підсумковий круглий стіл також був присвячений українській тематиці. Від України доповідачем на круглому столі був професор Олексій Гарань, який дуже вдало акцентував свій виступ на досягненні України за останні роки в сфері дотримання таких європейських цінностей, як вільні справедливі вибори, мистецтво досягнення компромісу, свобода слова та преси тощо. І навіть минулий дуже тяжкий політичний рік не став втраченим роком – політики продемонстрували свої моральні якості, і виявилось, що „відступництво“ насправді може бути „страшне“ і каране.

Дуже приємно було бачити серед учасників Конгресу молодих талановитих українських науковців та практиків у сфері європейської інтеграції. Зокрема Ольга Шумило, член робочої групи з ведення переговорів щодо нового договору між ЕС та Україною (Enhanced Agreement between the EU and Ukraine), чітко визначила причини, з яких членство України в ЕС не є на порядку денному зараз: навіть переговори зі згаданого договору ведуться здебільшого бюрократами, отримують недостатню політичну підтримку, слабе громадянське суспільство (майже відсутні „think-tanks“, які працюють з урядом над цим питанням) тощо. Старший науковий співробітник Інституту політичних та етнопольтичних студій НАН України Галина Зеленько професійно проаналізувала недоліки виборчого законодавства, зокрема проблему „закритих“ виборчих списків у світлі сучасної європейської практики. Приємним було й те, що серед учасників конгресу було п'ятеро українських фудбрайтівців: Наталя Чечель, О. Гарань, М. Кірсенко, Олена Бетлій та авторка цієї статті.

Зацікавленість Україною, яка дуже чітко відчувалась на конгресі, а також спілкування з молодими учасниками конгресу з України – найбільші підстави для оптимізму щодо вступу України до ЕС. І до того ж, дата все-таки прозвучала – 2020 рік. Зрештою, це не за горами...

Акція „Рушник національної єдності“

Зараз в Україні триває Всеукраїнська культурно-мистецька, громадсько-політична акція „Рушник національної єдності“. Ініціаторами її проведення виступили Київський міський центр народної творчості, Асоціація працівників засобів масової інформації України, Товариство з обмеженою відповідальністю „Український суверен“, Українське телебачення і радіомовлення, Дирекція фестивально-виставкової діяльності, Держкомтелерадіо України. Основна мета цього заходу – виховання в суспільстві почуття гордості за свій народ і державу, формування атмосфери суспільної злагоди, розуміння необхідності послідовної співпраці гілок влади, конструктивного діалогу політичних сил для розбудови незалежної України, утвердження її міжнародного авторитету, підвищення добробуту українського народу та сприяння відродженню народних традицій і ремесел.

Рушник вишивають кращі майстрині з усіх регіонів України. Кожному регіонові виділяється окреме місце для вишивки. Оргкомітет акції запрошує долучитися до процесу вишивання Рушника також представників української діаспори.

У разі зацікавленості вишивальниць рушників української громади США в участі у акції „Рушник національної єдності“, просимо повідомити про це Посольство України в США до 20 вересня поточного року (контактна особа Олександр Михальчук, тел.: (202) 349 2977, електронна пошта: olex@ukremb.com).

Після того, як контакти з майстринями народної вишивки будуть установлені, Посольство поінформує про це оргкомітет, якому належить визначити терміни привезення Рушника до США, з тим, щоб впродовж 2-3 днів представниці української громади зробили свій практичний внесок у його художнє оформлення.

Посольство України в США

„Свобода“ іде до свого 115-річчя

Завтра, 15 вересня, нашій „Свободі“ виповнюється 114 років, почнеться 115-ий, ювілейний, і саме з цього приводу ми звертаємося до читачів, передусім і особливо до тих, хто передплатує нашу газету віддавна, від перших повоєнних літ, тобто від часу, коли на північно-американський берег вихлюпнулася третя хвиля української еміграції – маса енергійних, життєздатних, національно свідомих, переважно освічених, політично зрілих людей. Закипіло нове життя – громадське, церковне, культурно-мистецьке, наукове, шкільно-освітнє, спортове. Виникали нові організаційні середовища, нові осередки впливу, але також – нові способи їхнього інтегрування в єдину громаду. Й одним з важливих, мабуть, неперевершених способів цього інтегрування була „Свобода“ – надпартійна, надконфесійна, загальногромадська газета. Найстарша і одна-єдина україномовна щоденна газета поза Україною. Сумлінно, з почуттям відповідальності за свою місію вона віддзеркалювала великі і малі події в бутті третьої хвилі, в її становленні і розвитку, в мовному, культурному, професійному засвоєнні нашими людьми чужого світу. То була незабутня епоха – яскрава, напружена, багата на людські переживання. Про ті роки варто згадати, і ми заздалегідь звертаємося до наших довголітніх читачів з проханням написати для нас спогади, якимось чином і якоюсь мірою пов'язані зі „Свободою“ і її тодішнім змістом.

А для читачів молодшого покоління нагадуємо найголовніші цілі в житті і діяльності самої газети. Перше число „Свободи“ вийшло 15 вересня 1893 року і символізувало собою рух українських емігрантів до організованого громадського життя. Перший її головний редактор о. Григорій Грушка розумів газету, як засіб об'єднання громади у велику допомогово-братську організацію, тому саме з творчого середовища о. Грушки вийшла ідея заснування Українського Народного Союзу, історія якого розпочалася 22 лютого 1894 року, в день народження Джорджа Вашингтона.

Другим історичним кроком „Свободи“ було створення в 1916 році Української Ради, з ініціативи котрої Конгрес США 24 січня 1917 року схвалив, а Президент Вільсон 2 березня того року проголосив день 21 квітня „Українським Днем“ в Америці.

В період між Першою і Другою світовими війнами „Свобода“ ініціювала і віддзеркалювала загальногромадські акції проти польської „пацифікації“ в Західній Україні і проти організованого комуністичною Москвою голоду на Східній, підрадянській Україні. Під час і після Другої світової війни „Свобода“ неохитно захищала честь українського національного імені, яке вороги України намагалися знеславити у зв'язку з визвольною боротьбою Української Повстанської Армії та інших збройних формацій Українського Опору, а також активно сприяла переселенню українських скитальців з Європи до Америки.

Серед пізніших ініціатив „Свободи“ – спорудження пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні; створення Фонду українських студій у Гарвардському університеті; популяризація „шістдесятників“ і дисидентів в Україні, нарешті – десятки різних проєктів і сотні грошових збірок на підтримку українського національного відродження в незалежній українській державі.

Окремою підставою для нашої гордості є коло авторів „Свободи“, в якому бачимо безсмертні імена Івана Франка, Михайла Грушевського, Миколи Міхновського, Василя Стефаника, Дмитра Донцова, багатьох інших видатних особистостей нашої нації. Але вже й після Другої світової війни „Свобода“ мала славних авторів – Луку Луцєва, Миколу Шлемкевича, Івана Лисяка-Рудницького, Богдана Цимбалістого, Володимира Янева, Івана Кедрина-Рудницького та ін. Ми певні, що дехто з наших читачів пам'ятає цих авторів, їхні публікації, і відгукнеться на наше прохання написати бодай коротенькі спомини.

Близьке 115-річчя „Свободи“ – це свято усіх наших читачів, усіх членів УНСоюзу, всієї громади, тому ми певні, що наш заклик не залишиться непочутим.

ВЕРЕСЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Свята, рівноапостольна

У вересні 957 року княгиня Ольга гостювала в Константинополі, вразивши імператора Константина Багрянородного своєю красою і мудрістю. Що це сталося таки у цьому місяці, свідчить не тільки Несторова „Повість минулих літ“. Зберігся запис самого візантійського володаря про цю подію: 9 вересня, була то середа, він приймав імениту русинку, а 18 жовтня, в неділю, Ольга від'їжджала до Києва. Давно це було, так давно, що аж дивно звучать точні дати, дні тижня. Але що значить „давно“ для вічності? А це ж були вже цілком історичні часи, вже була почалася та історія, котра триває донині. Ось прямий зв'язок між епохами: серед найвищих державних нагород в сьогодиншній незалежній Україні – Орден княгині Ольги.

Чим важлива ця постать і чим цікава? З літопису знаємо, що життя княгині Ольги поділене на два періоди – темний і світлий. Таке враження, ніби перед нашим зором – дві зовсім не подібні між собою жінки: язичниця і християнка. Як язичниця – настільки жорстока, мстива, що аж незручно про це згадувати. Втім, часи були варварські, панувала груба сила, діяв єдиний закон: око за око, зуб за зуб. Щоправда, водночас тодішні варвари, не так, як теперішні, відзначалися якоюсь дитячою простотою і безпосередністю. Це ж треба було тим древлянам таке придумати: убивши князя Ігоря, Ольжиного чоловіка, запропонували їй стати дружиною їхнього князя Мала! В очах княгині то було більше зухвальство, ніж Ігорева захланність, котра й спонукала київського князя двічі підряд здирати з древлян данину. Помста Ольжина була страшна: першу делегацію древлян, тонко ошукану, воїни-русичі живцем кинули в глибоку яму і засипали землею, другу – живцем спалили у лазні. Але найвищадливіша кара чекала впертих захисників Іскоростеня-города: Ольга, замість меду і хутра, „скромно“ попросила їх „од двора по три голуби і по три горобці“. А тоді її вояки поприв'язували до

лапок птахів запалені трути – і згодів Іскоростень дотла.

Далі Ольга успішно княжила в Києві, бо син її Святослав, Ігорів спадкоємець був ще замалий. Вела й зовнішню політику. Читаємо в Нестора: „Вирушила Ольга в Греки і прибула до Цесарограда. А був тоді цесарем Костянтин, син Леонтів. І, побачивши її, гарну з лиця і вельми тямущу, здивувався цесар розумові її і розмовляв з нею, сказавши: „Достойна ти цесарствувати в городі сьому з нами“. Збагнувши, до чого він хилить, Ольга повідомила, що дотепер була поганинкою і хоче охреститися. „І охрестив її цесар з патріярхом... А по охрещенні призвав її цесар і сказав їй: „Я хочу взяти тебе за жону“. Вона тоді мовила: „Як ти мене хочеш узяти, коли охрестив мене сам і назвав мене дочкою?“... І сказав цесар: „Перехитрила ти мене еси, Ольго“.

Отож з нею, княгинею Ольгою, прийшло до Києва Христове світло. Внукові її, Володимирові, вже було легше охрестити всю Русь. Так що ніскільки не перебільшує Нестор, пишучи про Ольгу: „Ця була передвісницею християнській землі, яко вранішня зоря перед сонцям і яко зірниця перед світом. Вона бо сіяла, як місяць уночі. Так ся між невірних людей світилася, як перло в багні, бо вони були закаляні гріхом, не омиті святим хрещенням, а ся омила святою купіллю, скинула з себе одіж ветхого чоловіка Адама і в нового Адама втілилась, що ним є Христос. Речім же до неї: „Радуйся, руськеє пізнання Бога! Стали ми початком примирення“. Вона бо першою увійшла в Царство небесне із Русі, і її восхваляють руськії сини яко зачинательку, бо й по смерті молилась вона Богові за Русь“.

Додамо до цієї оцінки лише те, що нашу давньокиївську княгиню Ольгу в рівній мірі пошановують як святу і Східня Церква і Західня. Канонізовано було її ще до татаро-монгольської навали, а в 1547 році зараховано до чину рівноапостольних.

П. Ч.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо
про
Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на

доповідь

ВАСИЛЯ ГРЕЧИНСЬКОГО

диригента, музикознавця,
керівника хору „Думка“ (Нью-Йорк)

„Олександр Кошиць у новому світі: життя і творчість“.

В суботу, 22 вересня 2007 р.
о 5-й год. по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Можлива фальсифікація виборів

З тривогою повідомляємо, що в Україні можлива масова фальсифікація виборів. Кожну людину, яка виїжджає за межі України, незважаючи на час, який вона хоче там бути, примушують заповняти „Картку тимчасового обліку для забезпечення участі у позачергових виборах“. Картку забирають прикордонники. При в'їзді в Україну заповнюються картки прибуття, які також забирають прикордонники.

Прикордонники роблять це примусово, чомно погрожуючи дзвінками до місцевих відділів віз і складанням актів про відмову заповнення цих карток. Посилаються на закон. Коли люди вимагали показати закон, за яким все це робиться, його показали. Цей закон був прийнятий 5 червня 2007 року, вже коли Верховна Рада була розпущена Президентом.

Картки вибуття можна використати, щоб викинути людей зі списків виборців, а от карток прибуття не відішлють туди. Не прикордонники будуть використовувати ці картки, а

ті люди, які захочуть позбавити громадян проголосувати.

Центральна виборча комісія позбавляє громадян України права голосувати, наголошуючи, що тільки ті люди, які стоять на консульському обліку, можуть бути включені у списки виборців. Це ж сотні тисяч нелегалів в різних країнах не зможуть голосувати!

М. Дністренко,
Гартфорд, Коннектикат

Від редакції: Звісно, на виборчих дільницях можуть бути особи, які спробують приховати картки прибуття. Щоб цього не сталося, виборцям треба перевірити, чи його прізвище є у списках, і в день виборів обов'язково взяти участь у голосуванні. Щодо реєстрації на закордонних виборчих дільницях, то „Свобода“ (ч. 36) подала роз'яснення, що зареєструватися можуть також ті громадяни України, які не перебувають на консульському обліку.

Обіцяного три роки чекають

30 березня 2005 року Комітет з проведення бенкету на честь Президента України Віктора Ющенка повідомив громадськість, що повний звіт про всі фінанси буде подано через 90 днів. Співголовами комітету були провідники наступних організацій: Фонд „Україна-США“, Вашингтонська група, Український Конгресовий Комітет Америки, Українсько-Американська Координаційна Рада і Союз Українок Америки. Співголовою та членом комітету належить щира вдячність за їхню відданість, тяжку працю та витрати їхнього часу для блискучої організації покла-

дання Президентом В. Ющенком вінка до пам'ятника Тарасові Шевченкові та урочистого бенкету в „Omni Shoreham Hotel“ у Вашингтоні.

Здається, що й доходи з бенкету були значні. Понад 90 днів вже минуло від тієї події. Коли ж, заради підзвітності та прозорості, громада, особливо ті, хто підтримали і брали участь у цьому заході, довідаються, що сталося з прибутками з бенкету на честь Президента В. Ющенка, який відбувся 6 квітня 2005 року?

Д-р Юрій Дейчаківський,
Норт-Потомак, Мериленд

Насправді – Борис Люшняк

У дописі про конвенцію Українського лікарського товариства Північної Америки („Свобода“, ч. 34) прес-служба УЛТПА неправильно подала прізвище свого члена – контрадмірала Бориса Люшняка:

Лушняк. На таку помилку вже торік було звернено увагу у статті про підвищення д-ра Б. Люшняка у ранзі („Свобода“, 2006 р., ч. 46,).

Роман Б. Воробець,
Александрія, Вірджинія

Листи про Україну і не тільки...

Андрій Гайдамаха, заступник голови Центру національного відродження ім. Степана Бандери, переслав до редакції копію свого листа до голови Комісії нагород Президента України Вячеслава Брюховецького, у якому зокрема говориться: „Центр національного відродження ім. С. Бандери, який об'єднує цілу низку громадських організацій державницького напрямку з України та в діаспорі, підтримує прохання Української капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка відзначити сл. п. Григорія Китастого званням „Герой України“ з нагоди 100-річчя з дня його народження. Г. Китастий, який народився і здобув музичну освіту в довоєнній Україні, був видатним композитором та довголітнім диригентом капелі. Він – автор сотень творів

для бандури, хору й оркестри – заснував школу „Кобзарська січ“, збагатив скарбницю українських фонограм професійними записами у виконанні капелі під його керівництвом“.

Зіновій Квіт з Філадельфії присвятив свою статтю „Терор над українським народом триває“ аналізу подій, що сталися в Україні за 16 років її незалежності. Автор осуджує ті політичні сили, які гальмують будівництво молоді української держави. Також **Марія Вишневська** з Чикаго в своєму листі докоряє „Свободі“ за публікацію матеріалів про політичну діяльність Юлії Тимошенко і пропонує більше писати про неї як найбагатшу жінку України, котра збагатилася разом з Павлом Лазаренком.

Юрій Кравчук з Вільмінгтону,

Музей збереже пам'ять на віки

Я передплачую від нашого приїзду до Америки „Свободу“, що всіх знеможених пригортає і дає життя. Прочитала в часописі за 17 серпня вістку з Миргорода на Полтавщині.

Зворушила мене стаття про те, що родина Воскобійників плянує заснувати родинний музей. Це справді благородна ціль. Я вітаю її та прилучуюся деякими даними про Миргород.

Я проживала на вул. Бережанській. Народилася в селі Малі Сорочинці. Коли настали часи нищення нашого народу (це 1929-1930 роки), батька мого Йосипа Деркача арештували, забрали майно і все господарство (до речі, мій дід Михайло був великий землевласник).

Отже, все забрано, і 13 господарств поставили в „експорт“ – на вивезення. І ми лишилися – троє дітей, я – найстарша. Готувалися до вивезення в Архангельськ. Але добрі люди викрали нас і завезли до дядька Митрофана Пашенка, який нас прийняв. Це маминої сестри чоловік. А 12 родин вивезли і ніхто не вернувся, всі там згинули.

Було у нас розкішне подвір'я, чудова хата – це через одне подвір'я від посілости Воскобійників. Ця вулиця називалася Паськівська. Пізніше перейменували на Бережанську. Доля склалася так, що мама Воскобійників дружила з моєю мамою Одаркою.

Моя мама походила з села Почапців. Я ходила до школи, де був директором Василь Воблий.

Видали книжку про „остарбайтерів“

Я прочитав у тижневику (ч. 29) статтю Романа Ференцевича „Знівечене, забуте покоління“ і я цілком згідний з ним, і тому що особисто пережив це страхіття в Німеччині від 1942 до 1945 року. Дивно, але правда, що сьогодні німці більше цікавляться цією справою, ніж свої. В мене є книжка німецькою мовою про пережиття з свідченнями колишніх „остарбайтерів“.

Автор її – великий приятель українців Вільгельм Вайбель.

В 1937 році його було арештовано, як усіх кращих синів України. Пригадую трагедію, що сталася в 1933 році, коли панував голод. У Воскобійників в коморі було зерно, яке більшовики охороняли. Один чоловік, маючи трьох дітей, що вмирили з голоду, пішов дістати зерна. Коли вже зробив дірку і почав сипати зерно, охорона почула і його було вбито. Він лежав там на дорозі три дні. Ми, діти, ходили дивитися.

Коли прийшла німецька влада, я закінчила медичну школу, працювала в лікарні, було полегшення. Мали свою газету „Миргородські Вісті“, яку я читала, бо приносили до лікарні. Михайла Воскобійника зустрічала не один раз, ідучи вулицею. Знали, що він – редактор, і шанували його. Потім настала еміграція, ми пройшли тяжкий шлях. Жили в таборі Ашафенбург, знали М. Воскобійника як професора і українського патріота.

І ще пригадую, що в сусідньому селі Почапцях був радгосп шовкопряду – там вирощували шовковиці, зривали листя і годували шовкопрядів. Я зривала листя і возила до тих коконів. А у хаті Воскобійників жив директор радгоспу Даль.

Ми з чоловіком в 1992 році відвідали рідну землю. Були в Миргороді. Там ще є двоюрідні сестри. Але Миргород змінився на краще.

Катерина Черняк,
Орланд Парк, Іліной

Добре було б видати цю книжку українською мовою. Ця книжка була подарована мені, як подяка за інформації з мого пережиття в таборі, тому не хотів би розлучатися з нею. Але можу позичити, якщо якийсь з наших українських наукових осередків зацікавиться. Моя адреса: Nicholas Lyszyk, 380 Ridgeley St., Perth Amboy, NJ 08861.

Микола Лишик,
Перт Амбой, Нью-Джерсі

Делавер, в листі „Москалі замордували українців“ не погоджується з тезою, що українці теж брали участь в організованих більшовиками репресіях в Україні, Голодомору 1932-33 років. Автор наводить численні приклади того, що ініціатива репресій походила з Москви. В іншому листі „Київська демократія“ Ю. Кравчук критикує утворення Верховної Ради за партійними списками.

Олександра Керша з Бурлінгтону, Вермонт, і **Люба Сташишин** з Елкріджу, Мериленд, схвально відгукнулися на публікацію про цілителя Миколу Касяна з Полтавщини (ч. 33). О. Керша присвятила йому свій вірш.

Василь Фіняк з штату Іліной надіслав статтю „Про Христову церкву“, у якій розглядає багаторічну історію Церкви від її зародження до наших днів.

Ольга Кобзар з Гантеру, Нью-Йорк, переслала копію

статті про приватний музей Юрія Микольського у Львівській області, що була опублікована в газеті „Високий замок“ 14 липня. Проекти в двох цікавих розробок надіслав **д-р Омелян Лишишин** з Львівського університету „Ставропігон“. Один з них – „Морські електричні станції“ – він розробив за участі ректора Ярослава Кміта, другий – теж з енергетики – належить винахідникам Марії Лещишин і Оксані Куцабі з Дрогобича.

Редактор газети „Промінь Просвіти“ з Кривого Рогу **Сергій Зінченко** пише про труднощі, які виникають в житті просвітан завдяки місцевим недоброзичливцям.

Богдан Голда з Ліндену, Нью-Джерсі, прислав вірш „Сумує Мати-Україна“ який написав у Львові Іван Говда, його родич. Вірш присвячений розбратові політичних сил в сучасній Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нове призначення віце-президента УНСоюзу Михайла Козюпи

ТРЕНТОН, Нью-Джерсі. — 22 серпня цього року губернатор Нью-Джерсі Джон Корзайн призначив Михайла Козюпу з Сідар Нолс, Нью-Джерсі, до Етнічної Дорадчої Ради (Ethnic Advisory Council), і надіслав наступного листа:

„Дякуємо за вашу активність і зацікавлення на користь нашого штату Нью-Джерсі. З приємністю повідомляю, що разом з Секретарем штату ми призначили Вас членом Етнічної Дорадчої Ради. Я з гордістю призначаю Вас до цієї Ради. Я впевнений, що Ви будете виконувати доручені Вам обов'язки з вмінням і честю.

Ще раз вітаю та дякую за Вашу послугу. З вашою допомогою підтримкою ми зможемо покращити якість життя усім жителям Нью-Джерсі“.

М. Козюпа є президентом Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), другим віце-президентом Українського Народного Союзу (УНС), членом Екзекутивної Ради Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), віце-президентом УККА, Координаційної Ради у Нью-Джерсі, членом Ради директорів Українсько-Американського культурного центру у Нью-Джерсі, та членом Спільки Української Молоді (СУМ). Він має ступінь магістра з ділянки підприємницької адміністрації (business administration), є членом Дорадчої Ради у Нью-Джерсі при Українсько-Американській Федеральній Кредитовій Спільці „Самопоміч“ і директором філії тієї ж кредитівки у Парсипані,

Михайло Козюпа

Нью-Джерсі.

Етнічна Дорадча Рада має 45 членів і була створеною, як частина Департаменту Штату під юрисдикцією Секретаря штату – Ніни Мітчел Велс.

Ця рада дає рекомендації губернаторові в питаннях етнічних студій та програм, пропонованих в публічних школах, коледжах та стейтових університетах. Додатково рада відповідає за поширення співучасті етнічних організацій в урядових справах; забезпечує громадські та соціальні служби; дбає про етнічні та культурні події; розробляє політику стосовно етнічних громад; збільшує знання і публічне усвідомлення етнічної історії і культури.

Члени ради призначені на термін двох років.

Союзнянки зустрілися на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. — 5 серпня відбулось традиційне щорічне свято „День Союзнянки“, яке союзнянки округи Нью-Йорк святкують вже 32-ий рік. А вже 30-ий раз це свято проводиться на чудовому клаптику української землі – на Союзівці.

Відкрила свято голова Нью-Йоркської округи Надія Савчук, яка привітала присутніх і подякувала президентові УНСоюзу Стефанові Качараєві, управителеві Союзівки Несторові Паславському та його помічницям Соні Стефанишин та Олесі Гуран за таке прихильне ставлення до нашої округи. З привітанням виступила голова СУА Ірена Куровицька, яка у своєму виступі торкнулась кількох моментів з життя СУА.

Концертну частину підготувала і провела мистецька референтка округи Нью-Йорк Світлана Махно. В концерті взяли участь ансамбль „Українська родина“ під керівництвом Оксани Лиховид, ансамбль бального танцю під керівництвом Наталі Лемішки, ансамбль сопіларів – представники Пласту під керівництвом Галини Щепки, студентка Музичного інституту Америки Христинка Махно, референт-

ка округи Нью-Йорк, членка 64-го відділу СУА Лаврентія Туркевич, яка присвятила свій чудовий спів і гру на бандурі покійній бабусі, солістка Інна Сидорак та гурт „Сузір'я“ під керівництвом Сергія Душенковського.

Приємною несподіванкою став виступ 82-річної Ольги Ленської, яка чудово виконала „Пісню про рушник“ Платона Майбороди та арію „Аве Марія“. О. Ленська представила свою племінницю Олену Геймор – співачку Метрополітен-Опери. Н. Савчук розповіла присутнім, що О. Геймор ще дівчиною співала на святі союзнянок саме на цій же сцені.

На святі було проведено цікаву льотерію.

Була присутня журналістка з Києва Ірина Бондаренко, редактор музичного відділу Київського національного радіо.

За проведення свята треба подякувати Оксані Лопатинській, Ірені Стецьків, Ані Саф'ян, Славі Лучечко, Анастасії Гірняк, Лесі Барабаш, Наталі Думі, Стефанії Косович, Вірі Шуль, Стефанії Семущак, Нелі Маєр та Л. Туркевич.

Валентина Медін

SOYUZIVKA
for all seasons

To book a room or event call (845) 826-5843, ext. 343
116 Pondwren Road • P. O. Box 529
Kerkira, NY 12446
E-mail: soyuzivka@aol.com
Website: www.soyuzivka.com

СОЮЗІВКА

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

Кожного понеділка від 25 червня до 27 серпня 2007 р. – „Steak Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки.

Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч“ при музиці „Soyuzivka House“ у Ворохті.

Кожної п'ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки.

Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці, забава при українській оркестрі.

14–16 ВЕРЕСНЯ – Річні наради Головного Уряду УНСоюзу.

14–16 ВЕРЕСНЯ – З'їзд Байроїтської гімназії та мешканців Байроїту.

15 ВЕРЕСНЯ – Христини.

21–23 ВЕРЕСНЯ – Наради КЛК – бенкет. Whippany Spa Group.

25–27 ВЕРЕСНЯ – Осінній семінар Стемфордського духовенства.

28–30 ВЕРЕСНЯ – Пластова Рада. Курінь „Перші Стежі“.

28–30 ВЕРЕСНЯ – Пластова Рада. Курінь „Бурлаки“.

5–7 ЖОВТНЯ – Пластова Рада. Курінь „Лісові Чорти“.

5–8 ЖОВТНЯ – Нью-Йорк, Cycle Club.

12–14 ЖОВТНЯ – UNWLA Spa Weekend.

13 ЖОВТНЯ – Corvette Road Rally.

12–14 ЖОВТНЯ – Пластова Рада. Курінь „Чортополохи“.

19–21 ЖОВТНЯ – Пластова Рада – КПС.

26–28 ЖОВТНЯ – Halloween Weekend костюмова парада і маскарадна забава для дітей.

3 ЛИСТОПАДА – Весілля.

9–11 ЛИСТОПАДА – Пластова Орликіяда.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купно власного дому
- На 1-3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Телефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862 дод. 3036
Стефан Вельгаш
Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Учні знову прийшли до школи

ВИПАНИ, Нью-Джерзі. – 8 вересня розпочався навчальний рік в Школі українознавства ім. Лесі Українки, що діє в Українсько-американському культурному центрі. На навчання зареєструвалося майже 180

учнів у 14 класах. Першою подією шкільного дня стала дітей участь у Службі Божій, яку відправив настоятель Української греко-католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Роман Мірчук.

Л. Хм.

До школи – з бадьорим настроєм.

„А мене запишуть до школи?“

На реєстрації учнів.

Школа почалася з Служби Божої.

У передшкільній зібралися найменші.

Відзначення двох вагомих річниць

НЬЮ-ЙОРК. – Для відзначення 65-ої річниці створення УПА та 100-річчя від народження Головного командира УПА ген. хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки, за ініціативою Головних управ Товариства УПА та Об'єднання колишніх вояків УПА, створено Всегромадський крайовий Комітет. Його очолив голова Крайової СУМ в Америці Богдан Гаргай, а заступниками стали Марта Кузьмович – голова Крайової Пластової Старшини, поручник Лев Футала і Юліян Котляр.

Комітет запланував велику і різнобічну програму, яка відбуватиметься в Нью-Йорку за таким порядком:

7 жовтня – Наукова Конференція, присвячена річницям, в приміщенні НТШ – з участю проф. Тараса Гунчака, проф. Дмитра Штогрини, проф. Юрія Шаповала з України та д-ра Петра Потічного, головного редактора „Літопису УПА”.

14 жовтня – в Українському Музеї в Нью-Йорку – відкриття фотовиставки „УПА – Армія Нескорених”. Її підготував Центр Дослідження Визвольного Руху у Львові, голова – Володимир В'ятрович. За ініціативою

Комітету придбано п'ять комплектів фотовиставки для показу у майже 25 українських громадах США. З цієї нагоди виготовлено 80-сторінкове кольорове видання (англійською мовою) про боротьбу УПА. За

технічне переведення фотовиставки відповідає Головна Управа ООЧСУ.

21 жовтня – Академія-концерт в залі Соорер Union в Нью-Йорку. Участь беруть: Юрій Шухевич – (син Головного командира УПА) – головний промовець, оркестра „Батурин” з Осередку СУМ в Торонто, хор „Думка” з Нью-Йорку,

Народний артист України Іван Бернацький, оперні співаки Олег Чмир, Оксана Кровицька. Під час академії відбудеться апель молодечих організацій СУМ і Пласту та відзначення грамотами та медалями колишніх воїнів УПА.

**Всегромадський
Крайовий Комітет**

**Українська Національна Федеральна Кредитова
Кооператива**

Чекове Конто*

що платить

ВІДСОТКИ

3.56% до 4.08% ару

за додатковими інформаціями звертатися: **1-866-859-5848**

Manhattan, NY Brooklyn, NY So. Bound Brook, NJ Carteret, NJ

*Рати можуть змінюватись без попередження. Інші обмеження включені.

*Мінімальний вклад від \$2,500 і вище.

Українці Америки відзначили День Незалежності України

Заслужена діячка мистецтв України Оксана Лиховид.

Ведуча програми Надія Семчук.

Вокальний ансамбль „Українська родина“ на сцені парафіяльної залі церкви св. Духа.

АСТОРІЯ, Нью-Йорк

19 серпня урочисто і багатолуодно відзначили свято України парафіяни Церкви Чесного Хреста в Асторії. Під час святкової Служби Божої українці молились за Україну, за її щасливе майбутнє, за долю всіх українців, розсіяних у далеких світах. Святковий настрій створювала мальовнича сцена, прикрашена рушниками, які вишила родина Марії Лібер – голови першого відділу Об'єднання жінок Організації оборони чотирьох свобод України ім. Княгині Ольги-Володарки. За традицією свято відкрив молитвою і словом-зверненням о. Йовіно. Спільно заспівали гимни США і України. Далі, під звуки козацького маршу, Ігор Лібер виніс на сцену український прапор, а заступниця голови першого відділу ОЖ ОЧСУ Стефанія Рудик виголосила зі сцени „Акт про Незалежність“.

Хлопчики у вишиванках Валерій Баранишин та брати Михайлик і Семен Орлики прочитали вірші, зокрема поезії Тараса Шевченка. Програму продовжив відомий у громаді вокальний ансамбль „Українська родина“ під проводом Заслуженої діячки мистецтв України Оксани Лиховид. Пісенний колектив підготував до свята поетично-музичну композицію „Співай, Україно!“. Учасниці ансамблю Надія Семчук (ведуча програми) та Люба Ткачук декламували вірші, а ансамбль виконав історичні, ліричні та жартівливі українські пісні.

Несподіванкою для слухачів стало виконання ансамблем відомої американської пісні Ірвінга Берлина „Боже, Америку благослови“ українською мовою (переклад О. Лиховид).

На початку і наприкінці програми з віршами виступила М. Лібер. Власні вірші прочитав зі сцени парафіянин Петро Малькут. В святковій імпрезі взяли участь також о. Христофор і о. дякон Юрій Малаховський. У кінці програми всі разом співали маршову пісню „За Україну, з вогнем завзяття, рушаймо, браття, всі вперед!“. Завершилося свято співом „Многая літа“ українському народові, Президентів України, українській громаді Америки. На святі були також присутні гості з Греції і Польщі.

Ольга Кос-Стефанишин

БРУКЛИН, Нью-Йорк

26 серпня свято розпочалося урочистою Службою Божою і продовжувалося в парафіяльній залі церкви Святого Духу. Сцена була прикрашена рушниками, маками, соняшниками, створюючи у присутніх враження квітучої України. Виконали цю майстерну декорацію парафіяни за мистецьким задумом Надії Хоменко.

Головні організатори свята – о. Іван Тихович і директор Народного Дому Ростислав Пителі відзначили цю історичну дату, як найважливішу для кожного українця і кожної українки. З вітаннями до присутніх звернулася також голова 21-го відділу СУА Наталка Тихович.

Присутні заспівали гимни України і США. Далі виступив вокальний ансамбль „Українська родина“ під керівництвом Оксани Лиховид, члена Національної Співки композиторів України. Святкова програма ансамблю була побудована як літературно-музична композиція. Вела всю програму учасниця ансамблю Надія Семчук, а у вірші „Посадіть калину“ їй допомагала Люба Ткачук. Вокальне тріо (Л. Гулович, О. Лиховид, Л. Ткачук) виконало драматичну пісню Олександра Білаша на вірші Дмитра Павличка „З далекого краю лелеки летіли“, а далі розвеселило публіку жартівливими піснями.

Парафіяльна громада тепло сприйняла виступ ансамблю, який 10 років тому народився саме тут, в стінах Церкви Святого Духу. А на завершення програми ведуча оголосила новину: О. Лиховид присвоєне почесне звання „Заслужений діяч мистецтв України“.

О. Лиховид від імені громадсько-культурного об'єднання „Українська світлиця“ оголосила про збір підписів під зверненням про збереження Парку пам'яті про борців за свободу і незалежність під Києвом (як повідомила „Свобода“ в ч. 32, цей парк хоче відібрати під будинки для багатіїв будівельна фірма Олени Батуріної, дружини садника Москви Юрія Лужкова). Всі присутні в залі підійшли до столу з бланками відозви і поставили свої підписи на захист історичної пам'яті і національних святинь нашого народу.

Софія Музиченко

ВІЛІЯМСТАВН, Нью-Джерзі

Щороку, починаючи від 1986 року, на щоглі міської ради повіває наш український синьо-жовтий прапор, посадник міста підписує прокламацію з нагоди 22 січня, а від проголошення Незалежності України – 24 серпня. Хоча й при невеликій громаді свято відбувалося величаво. Після зачитання прокламації і піднесення українського і американського прапорів та виконання національних гимнів хтось з присутніх з'ясовував історичне значення і суть свята. Колись Павло Лісний дбав про присутність репортерів американської преси, часто й читав промову.

Настали зміни, громада зменшилася, але свято відзначає, як і колись. Цього року свято відбулося

ДЖЕРЗІ СІТІ, Нью-Джерзі

24 серпня в міській раді відбулося урочисте засідання з нагоди 16-ої річниці Незалежності України, у якому взяли участь провідники міста, українська громада, парох церкви свв. Петра і Павла о. Василь Путера, голова Союзу Українок і голова Українського дому Анастасія Сибі.

Зі вступним словом виступила А. Сибі. Також парох о. В. Путера розповів про відзначення незалеж-

26 серпня. Парох о. Павло Лабінський відправив Службу Божу в наміренні України та українського народу, а свою церковну доповідь пов'язав із борцями, що своє життя віддали, аби Україна була вільною.

Після Служби Божої всі зібралися в церковній домовіці на каву і продовження святкувань. Сходина молитвою відкрив о. П. Лабінський. Мені випало виголосити коротку промову з нагоди 16-річчя вільної Української Держави.

За успішне проведення свята подяка Галі Стахнів, Вірі Лабінській, Стефанії Світленко і Катрусі Ремчук. Також подяка Михайлові Кузьмі за полагождення в міській управі церемонії піднесення українського прапора.

Олександр Кобаса

ности України. Після них посадник міста Біл Гокен зачитав вітальну прокламацію. Потім всі разом вийшли до фасаду міської ради і під загальний спів гимну „Ще не вмерла Україна“ підняли на щоглу синьо-жовтий прапор.

А. Сибі організувала частування, і всі учасники були вдячні їй за таку гостинність. Довго ще парафіяни не розходилися, обговорювали успішне проведення свята.

Т. Сибі

Учасники свята в Джерзі-Сіті.

Українці Америки відзначили День Незалежності України

КЛІВЛЕНД, Огайо

Громада Клівленду відзначила 16-ту річницю відновлення державної незалежності України святковим концертом в неділю, 26 серпня, в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці. Ведучий Петро Твардовський відкрив концерт. Присутні заспівали гімни США і України, при фортепіановому супроводі Наталії Боечко.

Дитячий хор церкви (диригент Оля Чепак) виконав пісні „Молитва за Україну“, „У нас є все“, „Мамина сорочка“ і деклямації – „Україно,

зіронько моя“, „Ми брати єдині“, „У світі є хтось єдиний“. Василь Ліщинський у святковому слові прочитав привітання Посла України в США Олега Шамшура з нагоди Дня незалежності України, розповів про зміни, які сталися в Україні після відновлення незалежності.

В другій частині програми хор „Дніпро“ (диригент Оксана Боднарчук, акомпаніємент Н. Боечко) виконав „Крилець сокола дай“ (музика В. Матюка), „Україно, зоре моя“ (музика В. Філіпенка), „Чом, чом земле моя“ (слова К. Малицької, музика Д.

Січинського), „Коваль“ (слова І. Франка, музика М. Гайворонського) і „Боже Великий Єдиний“ (слова О. Кониського, музика М. Лисенка, обробка О. Кошиця). Солостами хору були М. Іванків, З. Шокалюк, Х. Глаше, А. Келер, фортепіано – Е. Журавський, Л. Логан-Русинюк.

Молитвою за український народ Владики П. Дмоховського закінчено програму. Ведучий П. Твардовський подякував виконавцям і присутнім за участь, Е. Палці і В. Ільчишину – за підготування концерту.

Євген Бачинський

ВОТЕРВЛІТ, Нью-Йорк

В неділю, 26 серпня, громади Амстердаму, Коговзу, Трою, Гантеру та Вотервліту зібралися в Українському клубі в Вотервліті, щоб відзначити 16-ту річницю Незалежності України.

Під протекторатом Окружного УККА місцеві організації УККА, УНСОюзу, Організації оборони Лемківщини та Українського клубу створили комітет, який розділив працю, щоб успішно провести свято.

Над будинками міської ради та Українського клубу майоріли синьо-жовті прапори. В залі були синьо-жовті бальончики.

На святі виступив хор Округи Олбані „Рідна пісня“ під керівництвом Михайла Цапара. Свято відкрив голова Окружного УККА д-р Андрій Баран, який розповів про важливість відзначення державності України. Після вступного слова хор заспівав три пісні. Віра Дяків з Амстердаму зробила змістовну доповідь, згадуючи всі етапи української боротьби за незалежність. Її донька Аня деклямувала вірш „Слово Української дитини“.

Чоловіче тріо – Михайло Цапар, Степан Коростіль та Тарас Мишук – заспівало дві пісні, а після цього хор під диригуванням М. Цапара при акомпанієменті Т. Мишука заспівав ще кілька пісень. На кінець д-р А.Баран подякував всім виконавцям та запросив присутніх до товариської зустрічі при каві. Хор та всі присутні заспівали український гімн.

В. Б.

Микола Філь

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк

Кергонксонська громада почала своє святкування вранці 24 серпня урочистим піднесенням українського національного прапора на головній площі сусіднього міста Еленвілю, яке було влаштоване місцевим відділом УККА.

В музичній програмі взяли участь сумівці Мистецько-кобзарського табору на оселі СУМ, під керівництвом Богдани Волянської, та бандуристи Тарас Лазуркевич і Олег Созанський з ансамблю „Бандурна розмова“. Молитви за Україну провели о. Петро Бронський, від української католицької, і о. Юрій Базилевський – від української православної громад. Урочистостями керували Петро Косцюлек, голова оселі СУМа в Еленвілі, та Ева Панчишин, голова УККА, при масовій участі українців цілої околиці, вдягнених у вишиванках.

Головна частина свята відбулася

в неділю, 26 серпня, в церковній залі Української католицької церкви Пресвятої Трійці, в Кергонксоні. Хор „Золотий Гомін“ виконав молитву „Боже Великий“, а голова місцевого відділу УАКР Володимир Бакум, висловивши затурбованість громади політичними подіями в Україні, представив доповідача, редактора „Свободи“ Петра Часто.

У ґрунтовній і об'єктивній характеристиці України після 16 років самостійності редактор П. Часто проаналізував її державні інституції та її керівників, з їхніми досягненнями, але і трагічними помилками, і висловив надію, яку ми всі поділяємо, що парламентські вибори 30 вересня можуть привести до влади національно-демократичні сили. Доповідач обґрунтував свою жевріючу надію тим фактом, що Україна 16 років таки росла, і ріст її, mimo всіх смертельних небезпек і розчарувань, не зупиниться, якщо національно свідомі частини її народу не перестане вірити в

її святе право на існування і для нього працюватиме.

Пластовий музичний ансамбль „Сопілка“, під керівництвом Галини Щепко, продовжив програму і зворушливо виконав пісню на слова Василя Симоненка „Виростеш ти, сину“, а після нього ансамбль СУА „Мальви“ заспівав дві пісні: „Київ мій“ і „Полтавський рушничок“.

Рецитаторка громади Анна Харчишин прочитала до теми підібрані вірші Олега Карпенка, Ірини Стецьки та Ганни Черинь, а концерт закінчив хор „Золотий Гомін“, під диригентурою В. Бакума, чотирма патріотичними піснями Людкевича, Колеси та Гайворонського.

Свято закрила голова відділу УККА Є. Панчишин, подякувала всім виконавцям та декораторам сцени, Славкові Харчишинові і Денисові Беднарському, після чого всі присутні надхненно заспівали український національний гімн.

ЮТИКА, Нью-Йорк

В Українській католицькій церкві св. Володимира Великого зішлись парафіяни церкви та їхні православні брати на чолі з о. Миколою Кривоносом в п'ятницю, 24 серпня, де о. Михайло Бундз в наміренні України та за тих, що віддали своє життя за неї, відправив Літургію, а після Служби Божої всі подались до міської ратуші.

Старанням учительки Христі

Ликтей, референта зовнішніх зв'язків місцевого Відділу УККА, посадики міста видав прокламацію та запросив громадян приєднатися до святкування Дня Незалежності України.

О 10-й годині ранку українці зішлись біля ратуші, де Х. Ликтей привітала посадики Тимотея Джуліяні, який прийшов на свято в краватці зі синьо-жовтими кольорами. Він привітав присутніх

короткою промовою, прочитав прокламацію та запросив підійти до щогли, щоб піднести український прапор. Підносячи прапор, присутні співали гімни США і України.

Х. Ликтей прочитала коротку доповідь про Україну та її незалежність, подякувала посадики за прокламацію, а людям за присутність і запросила всіх до залі св. Володимира Великого на продовження свята. Багато людей прийш-

ли у вишиванках, а репортерка Гейти Ейнсворт з „Обзервер Диспеч“ все це фотографувала.

У залі Х. Ликтей відкрила другу частину свята та попросила до слова о. Михайла та голову відділу УККА Ярославу Наконечну, яка виголосила змістовну доповідь про українську незалежність. Проф. Ярослав Ликтей говорив про тяжку боротьбу на полях боїв за незалежність, переслідування, арешти, розстріли, заслання, Соловки, Воркуту, Сибір, концентраційні табори, бійців УПА та тяжкий шлях, який Україна пройшла до незалежності, а тоді прочитав уривок із статті про 1991 рік.

Микола Денисюк розповів про УПА та її боротьбу за незалежність.

На завершення програми Х. Ликтей побажала Україні миру, спокою, всього найкращого та чесних виборів, подякувала всім за участь, запросила їх на чагування з кавою.

Наступного дня в ютицькій газеті „Обзервер Диспеч“ появилось аж три кольорові знімки. На першій сторінці фото Марії Косар і Емілії Дмитрів у вишиваних сорочках, а також – Марії Саванець, Емілії Дмитрів, Ніни Женчак, Анни Семеняк, Марії Прилепи, Марії Вігак, Марії Косар та Ірини Денисюк. На третій знімку: співає Х. Ликтей. Подано також переклад гімну „Ще не вмерла Україна“.

Ярослав Ликтей

Серед учасників свята посадник Ютики Тимотея Джуліяні (дев'ятий справа), парох Української православної церкви св. Чесного Хреста о. Микола Кривонос і парох Української католицької церкви св. Володимира Великого о. Михайло Бундз.

Українці Америки відзначили День Незалежності України

ТРЕНТОН, Нью-Джерзі

Урочисто і святково відзначила українська громада Трентону і околиць 16-ту річницю Незалежності України. Розпочали свято Молебнем священики Українських православних церков св. Юрія Переможця – о. Петро, св. Трійці – о. Іван та Української греко-католицької церкви о. Володимир.

Із промовою виступив голова управи Українського народного дому Василь Турецький.

У концерті прозвучали церковні, народні та повстанські пісні у виконанні церковних хорів усіх трьох парафій. З високою майстерністю та надхненням виконала пісню „Виростеш ти, сину“ юна співачка Меланія Мостровська. Дуєт „Бандурна розмова“ у складі Тараса Лазуркевича та Олега Созанського не потребує представлення. Це професіонали – вокалісти та інструменталісти. У їхньому виконанні прозвучали пісні – українські народні, УПА та сучасних композиторів. Веселили присутніх музиканти з України – дуєт у складі Михайла Гучка та

Володимир і Катя Були – активні учасники свята.

Мирослава Грицика, котрі недавно приїхали до США. Пісні та музика звучали до пізньої ночі.

Не забуває про нас і філіядельфійська кредитівка „Самопоміч“. Її працівники обдарували дітей і дорослих цінними подарунками, допомагають Українському народному дому та Школі українознавства.

Велика подяка належить всім, хто брав участь у проведенні цього свята, особливо ведучим концерту Марії Сачевській, Василеві Бойкові та всій українській громаді.

Посадник міста Гамільтону Глен Гілмор з учнями Школи українознавства при Українському народному домі.

Зведений хор українських церков в Трентоні.

Щаслива україночка.

Петро Терещук

ДІТРОЙТ, Мишиген

В неділю, 26 серпня, в Українському культурному центрі міста Ворен святкування Дня Незалежності України розпочалося внесенням прапорів Українсько-Американськими ветеранами та представниками громадських організацій під проводом полковника Олега Цеплого. Хор „Золоті дзвони“ разом з присутніми виконав національні гимни Сполучених Штатів та України. Молитву провів о. декан Володимир Петрів. Вступне слово сказали голова Відділу УАКРади Зенон Василькевич та голова Відділу УККА Ліда Врублевська. З привітом від „Нової хвили“ виступила голова цієї громадської організації д-р Олена Паливода.

Представила головних промовців Ольга Лісківська. Святкову промову виголосили д-р Марта Богачевська, історик, довголітній директор програми Фулбрайта у Києві, та Ростислав Хомяк, відомий журналіст. Тема їхньої спільної доповіді була „Факти і міти незалежної України“. Слухачі мали можливість дізнатися про цікаві факти з історії України, особливо в радянський час, та в порівнянні з ними, сьогодення вільної України. Д-р М. Богачевська, наприклад,

мала можливість дослідити архівні документи КГБ про кількість чужоземців в Україні, яких було тоді було менше 200 і про кожного з них було подано у звіті до Москви, чому він тут перебуває, з якої він країни. Р. Хомяк повідомив, що нині в Україні вільно подорожують тисячі чужинців і ніхто за ними не слідкує, якщо вони не порушують законів України.

Мистецьку частину розпочав наймолодший учасник святкової програми Денис Слюсар, який продеклямував вірш Володимира Сосюри „Любіть Україну“.

Марія Назаренко, сопрано, під фортепіяновий супровід Ольги Соловій виконала пісні „Від синього Дону до сивих Карпат“, „Чи знаєш ти“. Вірш Дмитра Павличка „Клятва“ деклямувала Таня Бедрус. Народну пісню „Дощик“ заспівала Марія Назаренко, яка також прочитала в англomовному перекладі вірш В. Сосюри „Любіть Україну“ і заспівала цю пісню на музику Миколи Фоменка рідною мовою. Вірш Івана Франка „Мойсей“ деклямувала Руслана Проонко.

Особливої уваги заслуговував хор „Золоті дзвони“, який надхнен-

но виконав в'язанку українських пісень під музичним керівництвом О. Соловій. Кожну з пісень підспівували в залі.

Заключною піснею, яку виконали всі присутні, був український релігійний гимн „Боже Великий, Єдиний“.

Підготував це свято спільний комітет Мишигену, який створили Відділ УАКРади на чолі з З. Василькевичем та Відділ УККА на чолі з Л. Врублевською. Декорації виготовив Володимир Дигдало.

Ніна Василькевич

Зліва: Романа Дигдало, Ростислав Хомяк, Зенон Василькевич, д-р Марта Богачевська, Ніна Василькевич, д-р Марія Балтарович, Роман Балтарович на святі.

Виховно-мистецький і кобзарський табір СУМ

Учасники табору в Еленвілі.

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 12-25 серпня в Кетскільських горах, на оселі СУМ, відбувся двотижневий виховно-мистецький і кобзарський табір „Скарби України“.

Молодь мала нагоду вивчити сім видів традиційного українського мистецтва – гру на бандурі, народні танці, спів, вишивання, писанкарство, малювання на склі

і мистецьке слово.

Інструкторами були: з гри на бандурі – Олег Созанський і Тарас Лазуркевич (гурт „Бандурна розмова”); з малярства

на склі, рисунку, графіки, скульптури – Андрій Хомик, викладач школи Олекси Новаківського у Львові (Інститут прикладного мистецтва); українських народних танців – Володимир Полевий, який має 20-літний досвід праці в Національному ансамблі ім. Павла Вірського; хорового співу – Богданна Волянська, президент Українського музичного інституту Америки, керівник ансамблю „Промінь”; української вишивки – Стефанія Шкафаровська, знавець української традиційної вишивки; з писання писанок – Марія Анна Василюк, фахівець ручних робіт, і з сценічного слова – Марія Поліщук, викладач українознавчих предметів.

Команду табору очолив Юрій Наконечний, бунчужний – Дмитро Ленчук, писарка – Лена Гованська, головний виховник-програмовий – М. Поліщук.

У програмі табору були й ватра, присвячена 65-літтю Української Повстанської Армії і 100-літтю з дня народження Головного командира цієї армії ген. хор. Романа Шухевича (Тараса Чупринки), купання в басейні і на річці, прогулянки, забава-вечірка, „нічні напади”, піднесення українського прапора в Еленвілі на День Незалежності України.

Табір закінчився великим концертом і виставкою робіток учасників, за що таборовики були щедро нагороджені оплесками присутніх батьків і гостей, які прибули на оселю СУМ.

Юрій Наконечний

Виховно-кобзарський Табір з інструкторами Олегом Созанським і Тарасом Лазуркевичем.

Малярство з інструктором Андрієм Хомиком.

Вишивання з інструктором Стефанією Шкафаровською.

Спів з інструктором Богданною Волянською на святі України.

Радіопрограмі М. Комічака – 57 років

Михайло Комічак

ПІТСБУРГ, Пенсильванія. – Виповнилося 57 років радіопрограмі „Українське радіо“, і це заохочує поринути у споми-ни. Чейже вже четверте покоління має можливість слухати українську мову, пісні та музику, а також новини із життя громади та далекої, а таки рідної України.

Початки праці директора радіопрограми Михайла Комічака не були легкими. Ще з початком 1960 років наша громада була розколота надвоє. Пригадую, як на величаве свято відкриття пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні українці Пітсбургу їхали двома окремими і розсвареними колонами.

На щастя, цей розбрат не тривав довго. Переміг здоровий розум.

Радіо сприяло об'єднанню громади, шануючи її різноманітність та розбуджуючи зацікавлення для подій загальноукраїнського значення. Інформуючи і пояснюючи важливість цих подій, воно викликало ентузіазм і включало громаду до активної дії. Згадати можемо відзначення Тижня поневоєних націй, екуменічне святкування 1,000-ліття хрищення України, пропам'ятні маніфестації в річницю Голодомору 1932-33 років.

Як вічний вогонь, радіо підтримувало віру у відродження української державності, святкуючи щорічно День 22 січня. Радіо заохочувало громаду включатись у збірку фондів на український Гарвард, на підтримку демократичних сил у виборах в Україні, на придбання будинку української амбасаді у Вашингтоні, багато інших потреб. Сотні тисяч долярів, на громадські цілі – це гідний пам'ятник патріотизму українців Пітсбургу.

Дивлячись у майбутнє, ми вже готуємось до традиційної поїздки кораблем по ріках нашого міста у 60-ту річницю Української радіопрограми під керівництвом Михайла Комічака.

Михайло Корчинський

Підполковник Ігор Петренко – командир батальйону розвідки

Підполковник Ігор Петренко був призначений командиром 305-го батальйону розвідки 26 червня 2007 року в Арізоні. У цьому батальйоні військовики вивчають спеціальну електронну техніку та пілотування літаків спеціального призначення.

Військову службу І. Петренко розпочав після закінчення університету в Арізоні 1987 року. Служив за кордоном – в Італії, Кореї, Туреччині, Іраку та в Німеччині. Попереднє призначення – у Пентагоні.

Брат Ігоря – полковник Віктор Петренко сьогодні служить в Афганістані як начальник штабу 82-го дивізіону.

Леонід Петренко

Підполковник Ігор Петренко

На фото: підполковник Ігор Петренко вручає прапор прапорonosцеві 305-го батальйону.

Зустріч з відомим екологом

НЮ-ЙОРК. – 4 вересня в канцелярії Союзу українців Америки (СУА) відбулась зустріч членів Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), Головної управи СУА та управи Ньюйоркської округи СУА з Ольгою Мелень – керівником юридичного відділу міжнародної благодійної організації „Екологія – право – людина“ (ЕПЛ) зі Львова. Ця організація розпочала роботу в 1994 році і була однією з перших екологічно-правових громадських організацій на території колишнього Радянського Союзу. Вона стала одним з провідних борців за реформу та застосування екологічного права в Україні, Європі та світі. Головна місія ЕПЛ – захист екологічних прав громадян та організацій в адміністративних органах та судах.

Головний представник СФУЖО Надія Шмігель познайомила присутніх з О. Мелень і розповіла, що 5-7 вересня в ООН

відбулась конференція на тему „Зміна клімату: як це впливає на всіх нас?“, де О. Мелень виступила з доповіддю „Сталий розвиток, відповідальність, етика“.

Зі словами привітання виступила голова СУА Ірена Куровицька та голова Округної управи Нью-Йорку Надія Савчук. На присутніх справила велике враження О. Мелень – молода, тендітна жінка з України, яка досягла неабияких успіхів у справі, якою займається: у 2006 році виграла конкурс з права екології в Європі і дістала екологічну премію Голдмена.

Відбулась приємна, тепла розмова за філіжанкою кави. Жінки висловили щире занепокоєння станом сучасної екології в Україні, О. Мелень була вражена нашою обізнаністю, а ми дізнались про існування в Україні важливої, суто жіночої організації, що базується у Львові, а працює в усій Україні.

Валентина Медін

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо і полагодуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

„КРУТИМИ СТЕЖКАМИ ДО ВОЛІ“

автор

РОМАН МАЦ

Спомини з дій УПА

й Акції „Вісла“ – 1947 року

Видання друге
українською мовою

Ціна 10.00 дол.

Книжку можна замовляти за адресою:

RDM ENTERPRISES, 1302 N. IRVING STREET
ALLENTOWN, PA 18109.
TEL. (610) 691 - 0890
E-MAIL: RDMVIOLIN2000@MSN.COM

Читайте „Свободу“
на сторінці Інтернету:
www.svoboda-news.com

УКРАЇНА І СВІТ

Звернення представників української інтелігенції до Президента України Віктора Ющенка

Нещодавно на шпальтах вітчизняних газет „Голос України” та „2000” було надруковано звернення так званої „інтелігенції” України до Кабінету міністрів з вимогою вирішити питання в державі зі статусом російської мови. Йдеться про надання російській мові статусу другої державної.

Розпочалася передвиборна кампанія, і деякі запеклі чи приховані антиукраїнські сили з нечуваною й нахабною енергійністю намагаються роздмухати мовне питання. Як правило, це питання виникає тоді, коли деякі ультраліві й деструктивні політичні партії та партійки, намагаючись привернути до себе якомога більше виборців, спекулюють на небезпечних для нашої ще молодої держави гаслах, що мають відверте чи ледве завуальоване антиукраїнське забарвлення.

Наша українська історія — це ще жива незагоєна рана. Ми добре пам'ятаємо, як московський цар Олексій Михайлович Романов порушив домовленість з гетьманом України Богданом Хмельницьким і розпочав закабаляти Україну, роздерши надовго на ласі шматки наші землі між Польщею, Росією та Османською імперією. Ми ще пам'ятаємо, як соратник російського царя Петра Першого осатанілий Меншиков спалив слав-

ну козацьку столицю Батурин, вирізавши геть усе мирне населення. Ми ще не забули, як російська імператриця-німкеня Катерина Друга зруйнувала Січ, переселивши запорізьких козаків-українців на чужину. Ми також не забули ще, як вона закріпачила українське вільнолюбне селянство. А скільки було видано ультимативних указів, циркулярів тощо, що суворо забороняли нашу українську мову — не полічити!

Ми будемо пам'ятати завжди, як молоду, щойно народжену в 1919 році, Українську Народну Республіку потопили в морі крові червоні московсько-більшовицькі орди. На нашій пам'яті живою незагойною раною завжди будуть відлунювати мільйонами померлих співвітчизників три Голодомори — 1921, 1932-33 та 1947 років, які на совісті російських більшовиків-комуністів, що методично й жорстоко відпрацьовували на нас свої варварські комуністичні експерименти. Ми ніколи не забудемо, як сотні й сотні тисяч українців-патріотів у різні часи советів гинули в боротьбі за незалежність, скніли й помирали в советських ГУЛагах, тужили за далекою рідною домівкою по різних сибірах...

Перед нами стоїть багато і справді архисерйозних проблем, а деякі недалекоглядні горе-політики роздмухують розбрат і зневіру в

наші серця, піднімаючи на свій щит небезпечний імперський лозунг „Дайош рускій язык — второй государственный!”. Нібито це в нас найголовніша і найболючіша проблема, без розв'язання якої не буде України, забуваючи, що це імперська мова, яка методично титанічними зусиллями імперських правителів витісняла й покищо, на превеликий жаль, через непродуктивну деструктивну державницьку політику вже своїх сучасних чільників України витісняє прадавню українську мову.

Потрібно раз і назавжди зупинити повзучий руйнівний процес, що роз'їдає, як іржа, нашу культуру, традиції, звичаї, а головне — душі людей...

В Росії з неоімперським завзяттям і на державному рівні вже ставлять вимоги до країн СНД ввести двомовність, закликаючи свої впливові періодичні видання рішуче пропагувати й зміцнювати російську мову в цих країнах, розширюючи у такий своєрідний спосіб „русскій мір”. Під цією назвою пройшов навіть круглий стіл у редакції „Літературной газети”, де також жорстко стояло питання посилення експансії російської мови в країнах СНД.

Отже, знов постає загроза для нашої мови. І це в нашій незалежній державі! На знамому Нюрнберзькому процесі німецьких

фашистів засудили не тільки за те, що вони розв'язали криваву війну проти всього світу, а й за те, що вони проводили, приміром, щодо Польщі так званий лінгвоцид, тобто тотальну германізацію, маючи намір знищити польську мову і самих поляків. А що ж у нас? Ніхто ще не поніс покарання за активну й відверту антиукраїнську політику, яка не припинялася й не припинилася ані на мить ще з часів советської імперії.

Проте ми, представники української інтелігенції, на щастя, не забули, що без мови нема нації... Тож ми рішуче засуджуємо деяких наших знаних діячів науки й культури, які публічно легковажно й непродуктивно на догоду деструктивних політичних сил як у нас в Україні, так і в Росії, вимагають для російської мови статусу другої державної мови.

Ми, представники української інтелігенції, закликаємо Вас, пане Президенте, покласти край на нашій українській землі небезпечній та руйнівній пропаганді зі спекулятивним використанням імперських лозунгів на кшталт „Дайош рускій язык — второй государственный!”, „С нами Бог і Росія!”, встановлення пам'ятників російським катам України тощо...

Всього понад 3 тис. підписів. Збір підписів триває. Свої прізвища, титули, підписи і місце проживання просимо й надалі надсилати на адресу „Літературної України”: 01601, Київ-601 МПС, бульвар Лесі Українки, 20

“Music at the Institute”

запрошує на відкриття

МУЗИЧНОГО СЕЗОНУ

**в суботу, 22 вересня 2007 р.
о год. 8 веч.**

в Українському Інституті Америки

У програмі:

Eleven Etudes in the Form of Old Dances, Op. 19

**Вечір української музики
ВІКТОРА КОСЕНКА (1896-1936)**

у виконанні

НАТАЛІЇ ШКОДИ, піано.

Ukrainian Institute of America

2 East 79th Street,

New York, NY 10025

Tel.: (212) 288-8660

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

61. Перша книга Самуїлова, 23-24: протистояння Саула і Давида

Давид у печері не сидів бездіяльно, бо почув, що филистимляни напали на його край. З своїми людьми вирушив на бій і переміг нападників. Так Саул дізнався, де треба шукати Давида і почав готуватися в похід проти нього. Але Давид знову змінив місце перебування і тепер переховувався у пустелі. Розшукав його Йонатан і підбадьорив надією на успіх. Саул узяв 3 тис. вояків і рушив в пустелю шукати Давида. Якось цар у потребі зайшов до печери, де сидів Давид з своїми вояками. Була нагода вбити беззахисного царя, але Давид вклонився йому і відпустив, бо він був помазаником Божим. Саул аж заплакав зі зворушення і визнав: „Дійсно будеш ти царювати, і стане в руці твоїй Ізраїлеве царство“. Саул попросив Давида, коли він стане царем, не вигублювати його роду „і Давид записягнув Саулові“.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі — о 10:30 ранку, а також щосередини — о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії — для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Вітаємо нашу дорогу Пані Ліду
із нагородженням
Орденем Княгині Ольги III Ступеня!

Указ Президента № 739 2007
з нагоди 16-ї річниці Незалежності України відзначає

Лідію Сильвестрівну Крушельницьку,

режисера та художнього керівника
Студії Мистецького Слова в Нью-Йорку,

"за вагомий особистий внесок
у зміцнення авторитету України у світі,
популяризацію її історичних і сучасних надбань."

Також поздоровляємо Вірляну Ткач,

режисера та художнього керівника
мистецької групи „Яра” в Нью-Йорку,
якій указом Президента присвоєно звання
"Заслужений Діяч Мистецтв України"

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО!

Приятелі та всі колишні і теперішні учні
Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує громадянство
на відкриття академічного сезону.

Д-р АННА ПРОЦИК,

професор історії Університету міста Нью-Йорк

виголосить доповідь на тему:

**„Европейський вимір першої
української політичної організації“
до 160-ліття Кирило-Методієвського
Братства.**

Доповідь відбудеться

в неділю, 23 вересня 2007 р., о 2-й год. по пол.
в приміщенні УВАН
206 West 100th Street, New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

**РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УККА,
МОРРИС КАВНТІ, Н. Дж.**

проголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

для учнів

8-го вересня 2007 р., о год. 9-й ранку

**Ukrainian American Cultural Center
60C N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07881**

Прошу реєструвати на: www.ridna.org

Любодар Олесницький
Голова Управи Батьківського Комітету

Батьки дітей у віці 6-10 літ!

Заохочуємо Вас вписати Ваших дітей до
НОВАЦТВА Пласту, Української Скавтської
Організації, в Нью Йорку.

Пластова Свічечка

Що це Пласт?

Пласт - це організація,
яка має за мету:
- плекати любов до Бога та
почуття приналежності до
українського народу
- плекати вірцеву поведінку
- плекати здоров'я та
відповідну фізичну справність
- розвивати співжиття в гурті
- плекати здібності та ідеалізм

Пласт виконує ці завдання за допомогою гор
і самовиховання.

Пластова програма включає що-тижневі
сходини в пластовій домівці, прогульки та
літні табори в природі.

Новацтво Костюмівка

Передумови: Починає 1-шу класу в цілоденній
школі (6 літ), розуміє і говорить по українськи
та є записаний до школи українознавства.

Зайдіть до Пластової домівки в Мангеттені
(144 Друга Єврея) у таких днях:
Субота, 15 вересня, 9 рано-12 поп.
Субота, 22 вересня, 9 рано-1 поп.
Субота, 29 вересня, 9 рано-1 поп.

За дальшими
інформаціями:
(212) 982-4530,
www.plastusa.org

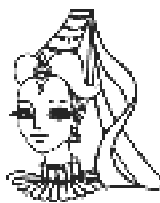

Новацтво Свято Виски

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна

Тел.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

Від \$:	до \$:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ
\$100 - \$48	\$200 - \$250	\$408 - \$425
\$200 - \$74	\$250 - \$300	\$1088 - \$550
\$300 - \$78	\$300 - \$350	\$1988 - \$755
\$400 - \$21	\$400 - \$400	\$2088 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний” з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

**Рекляма – ключ
до успішного бізнесу!**

UKRAINIAN BANDURIST CHORUS

OLEH MAHLAY - ARTISTIC DIRECTOR AND CONDUCTOR

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

ОЛЕГ МАХЛАЙ - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК та ДИРИГЕНТ

BANDURA БАНДУРА

THE SOUL OF UKRAINE ДУША УКРАЇНИ

**Friday, October 19 – 7:30pm
DETROIT**

The Music Box at the Max M. Fisher Music Center
3711 Woodward Avenue – Detroit, MI 48201

Tickets and more information:
313.576.5111 – www.detroitersymphony.com

Sponsored by:

Ukrainian Future Credit Union and Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union
Members of Ukrainian Future Credit Union and Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union receive special discounted tickets, please call Future (313.757.1980) or Selfreliance (313.756.3300) for more details.

**Saturday, October 20 – 7:00pm
CLEVELAND**

United Methodist Church of Berea
170 Seminary Street – Berea, OH 44017

Tickets and more information:
Baldwin Wallace Academic and Cultural Events Series
440.826.2157
This concert is presented by the Baldwin Wallace College World Music Series

**Sunday, October 21 – 6:00pm
WASHINGTON DC**

Sandy Spring Friends School
16923 Norwood Road – Sandy Spring, MD 20860

Tickets and more information:
240.353.7364

**Monday, October 22 – 7:00pm
PHILADELPHIA**

Ukrainian Educational & Cultural Center
700 Cedar Road – Jenkintown, PA 19046

Tickets and more information:
Ukrainian Educational & Cultural Center
215.663.1166

**Tuesday, October 23 – 7:00pm
WHIPPANY**

Ukrainian American Cultural Center
of New Jersey (UACCNJ)
60 North Jefferson Road – Whippany, NJ 07981

Tickets and more information:
UACCNJ – 973.585.7175
General – 917.559.8629

**Thursday, October 25 – 7:00pm
HARTFORD**

Theater of the Performing Arts
359 Washington Street – Hartford, CT 06106

Tickets and more information:
Theater of the Performing Arts Box Office
860.757.6388

**Friday, October 26 – 7:00pm
MONTREAL**

Dim Molodi
3260, rue Beaumont Est – Montreal, Quebec

Tickets and more information:
Caisse populaire Desjardins Ukrainienne de Montreal
514.727.9456

**Saturday, October 27 – 7:30pm
OTTAWA**

Centre Bronson Centre
211 Bronson Avenue – Ottawa, ON K1R 6H5

Tickets and more information:
Borys SIRSKYJ Lydia REPLANSKY
613.726.1468 613.738.0849

**Sunday, October 28 – 2:00pm
TORONTO**

Ryerson Theatre
43 Gerrard Street East – Toronto, ON

**Tickets Available at Branches of
Ukrainian Credit Union**
For more information about the concert, post concert
VIP Reception, and Group Sales rate, please call: 905
467.8238 or UBCToronto@bandura.org

Sponsored by:
Ukrainian Credit Union Limited

www.bandura.org

Commemorating
the 100th Anniversary
of Hryhory Kytasty
1907 - 2007

Enchanting the world since 1918

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ

НАЙНОВІШИХ КАРТИН СЕРГІЯ БЕЛІКА

в п'ятницю, 21 вересня 2007 р.
від 6-ої до 9-ої веч.

Виставка відкрита щодня
(крім понеділків)

від 21 вересня до 14 жовтня 2007 р.
від год. 12-ої до 6-ої веч.

Український Інститут Америки

2 East 79th St.

New York, NY 10021

Tel.: (212) 288-8660

OKTOBERFEST

Saturday, October 13

The Fun begins at 3:00 pm

Ukrainian American Sport Club

"Tryzub"

County Line & Lower State Roads, Horsham, PA

(215) 343-5412

RAIN OR SHINE – under roof in case of rain

Enjoy

Imported, Domestic
& Specialty Beers

in our outdoor

"Biergarten"

at the Grill The Best
of the "Wurst"

other grills, roasts, tasty ethnic foods & baked goods

ADMISSION: \$10.00

Children under 13 Free
WWW.TRYZUB.ORG

Dance or Listen to

LIVE MUSIC

by Harmonia

Eastern European /
Traditional / Modern

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

5.44%*

APY

ОДНОРІЧНИЙ СЕРТИФІКАТ

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

Філія в КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
info@selfreliancy.org

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancy.org

Філія в АСТОРІЇ:
32-01 31ST Ave Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

NCUA

*APY - Annual Percentage Yield. Відсоток у річному відношенні, може бути змінений без попередження. \$500.00 мінімальний вклад. Начислюється штраф за передчасне розірвання угоди.

Лемківська Ватра в Польщі: і спогади, і веселощі, і єднання

ЖДИНЯ, Польща. – Ювілейна 25-та Лемківська Ватра відбулася 21 липня в Карпатах (див. „Свободу“, ч. 31). На святі було історично-культурне, трагічне і ювілейне, сумне і веселе, минуле і сьогодишнє. Українська лемківська культура надзвичайно багата.

Близько тисячі артистів з Польщі, України, Словаччини, Мадярщини, Сербії, Хорватії та Австрії, гості з цілого світу брали участь у святі.

Були також почесні гості – Президент України Віктор Ющенко з родиною, Митрополит Перемисько-Варшавської архієпархії Української Греко-

Католицької Церкви Іван Мартиняк, Єпископ Вроцлавсько-Гданської єпархії УГКЦ Володимир Ющак, ординатор Перемисько-Новосондецької єпархії Православної Церкви Архієпископ Адам Дибець, заступник міністра культури і туризму України Ольга Шокало-Бенч, голова Об'єднання Українців Польщі Петро Тима, голова Об'єднання Лемків Польщі Стефан Гладик та інші.

Особливу увагу звернув я на велику кількість дітей – як серед учасників виступів, так і серед присутніх.

Норберт Іван,
Вінніпег, Канада

Нижче і справа подаємо фоторепортаж-мозаїку з лемківського свята.

Гіркий спомин про примусове виселення – відтворення трагедії Акції „Вісла“ (фото внизу).

Президент України Віктор Ющенко з родиною на святі в Ждині.

ЄПІСКОПСЬКИЙ ДОБРОЧИННИЙ БЕНКЕТ У ПАРМІ, ОНІО

Комітет Української Католицької єпархії св. Йосафата в Пармі, Огайо

запрошує на

18-ий Єпископський добродчинний бенкет

з мистецькою програмою

в суботу, 22 вересня 2007 р.

в залі парафії св. Покрови

6812 Broadview Road, Parma, OH 44134

Початок о 5-й год. по пол. Вступ 50 дол. від особи.

Кошти з доходів від бенкету будуть використані на навчання священиків для українських католицьких церков та на інші потреби єпархії.

Організаційний комітет

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.
Відділ Ньюарк, Н. Дж.

ШКІЛЬНИЙ РІК 2007/2008

ПЕРСОНАЛ НАСТАВНИКІВ:

Кляса фортепіано: **ТАІСА БОГДАНСЬКА** – 138 Eastern Pkwy, Newark, NJ 07106
Тел.: (973) 372 - 4410;

Кляса фортепіано і сольоспіву: **ТАНЯ ГРИНИШИН** – 743 Sandford Ave., Newark, NJ 07106
Тел.: (973) 351 - 4566;

Кляса фортепіано: **ЛЯЛЯ ГЕОРГ'АДЗЕ** – 380 Essex St., Millburn, NJ 07041
Тел.: (908) 265 - 7337;

Кляса фортепіано: **ЛІЛЯ КУШНІР** – 500 Main St. Apt. 9-D, Chatham, NJ 07928;
Тел.: (973) 210 - 4377

Кляса скрипки: **РАФАІЛ ВЕНКЕ** – 53 Curtis Pl., Maplewood, NJ 07040
Тел.: (973) 762 - 0756.

Відділ Н. Арлінгтон, Кліфтон

Кляса фортепіано: **ОЛЕСЯ ГРИВНАК** – 136 Canterbury Ave., Apt.1, North Arlington, NJ 07031
Тел.: (201) 255 - 5939;

Навчання почалося 10 ВЕРЕСНЯ 2007 р.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

Літній табір „Дитячої оселі – 2007”

КІРОВОГРАД. – Всеукраїнське жіноче товариство ім. Олени Теліги велику увагу приділяє розвитку особистості, в якому ключовими є громадянська позиція, патріотизм, творча активність, самодіяльність, відповідальність перед українським народом, рідною Батьківщиною. Важливу роль при цьому відводиться літньому вишколу юних. Враховуючи це, цьогорічна група літнього вишкільного табору сформувалася таким чином, що поряд з дітьми, які перебували у дитячих оселях

більше п'яти років (переможці конкурсу на краще виконання поезії О. Теліги „Щоб далі йти дорогою одною” і активісти громадського руху), деякі підлітки мали можливість засвоювати цю програму вперше. Цьогорічний літній вишкіл підлітків „Дитячої оселі – 2007” проходив у таборі „Бригантина” Новоархангельського району Кіровоградської області. Особливого значення щодо знайомства з цим краєм мали екскурсії у містечко Торговицю – резиденцію кошового Івана Сірка, спілкування

з місцевою молоддю, зустріч з відомим краєзнавцем, музикантом, художником Олександром Босим, який розповів дітям про трипільську культуру, давні поселення на терені області, вечори біля ватри разом із цікавою рок-групою „Архів“.

Дієвим є також взаємовплив юних на формування україномовного простору. Так, вихідці із Кіровоградщини, в основному послуговува-
ся російською мовою, а група підлітків із Києва та Черкас – українською. Читання української поезії, дружнє спілкування та ігрові чинники сприяли тому, що

досить швидко зміни усі учасники вишколу розмовляли виключно українською мовою. Велике значення при цьому мали зустрічі з журналістом газети „Україна молода“ Ярославом Музиченко, головою Кіровоградської обласної організації Товариства ім. О. Теліги Любою Босою, молодими націоналістами, що сповідують українські традиції та моральність.

З юною зміною українських націоналістів працювали найкращі інструктори. Так, бойовий гопак у „Дитячій оселі – 2007“ вів знавець традиційного українського мистецтва Славко Шевченко, „брейн-ринг“ (змагання ерудитів) проводив чемпіон України Генадій Бабаєв, віцепрезидент Маловисківської ліги інтелектуальних ігор.

Інструктори навчають, а самі підлітки проводять свої заняття, спираючись на навчальні тренінги. З цією метою визначається відповідальна група. У складі її члени реферантури, в числі яких були Марічка Солодар, Мар'яна Ляхощька, Ганна Романюк, Назар Джбур, Влада Комарова, Андрій Кияшко.

Каюдинував роботу реферантур бунчужний – 15-річний Іван Марченко. Заняття виявили зацікавленість юних у розбудові справді демократичного суспільства, прагнення дітей відкривати нові перспективи його розвитку суспільства.

Марія Морозенко,
керівник „Дитячої оселі – 2007”

перебіг днів неблаганно наближав закінчення табору. І кожний день додавав відчуття і переконання, що бути Лицарем світла приємно, що змінювати світ – можливо.

Багаті враження принесло про-
ведення окружного мандрівного
табору „Замкове коло” (20-28
липня, комендант пл. сен.
Тетяна Переверзева). Замки
Тернопільської області – Збараж,
Вишневець та інші – назавжди
залишаться символом героїчної
історії! Довгим був шлях до
Червоногорода. Але панорама, яка
відкрилася перед очима пластунів
була просто фантастичною: скелі
з червоного пісковика, замкові
башти на невисокому пагорбі
серед каньйону, дороги, які звива-
лися в серпантин, шум водоспаду
– неперевершено!

Пл.-сен. Тетяна Переверзева

Два табори Пласту Донецької округи

ДОНЕЦЬК. – Коли починається табір „Лісова фортеця” (цього року 27 червня – 8 липня, комендант пл. сен. о. Олександр Воловенко), кожний учасник може впевнено сказати, що він їде з дому додому. Родинний стан – це візитна картка улюбленого юнацтвом округи табору.

Цьогорічна легенда покликала всіх пройти „Шляхом Лицаря світла“, збагнути неповторність життя, боротися до кінця за те, у що віруєш. Кожного дня були заняття з практичного пластування, екскурсії в історію Пласту, правовий тренінг, години спілкування. Відбулися літературна Ватра – презентація творчості молодого авдіївського поета О. Корнаушенка і поетичного доробку юнацтва,

Ватра-Евробачення. Захоплюючим було переміщення у часі, щоб стати воїном УПА і виконати особливе завдання (теренова гра в день 100-річчя від дня народження Романа Шухевича). Надзвичайно відповідальною була участь юнацтва в Екологічному дослідженні стану Великоанадольського лісу, екскурсія до Музею лісу. Різноманітним було знайомство з українською культурою (історія декоративно-прикладних промислів, українська літня обрядовість, традиції українського кулінарного мистецтва). Відповідальна за мистецьку програму пл. розв. Валерія Хорошилова була задоволена наполегливістю в навчанні і здібностями своїх друзів. Стрімкий

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Интернет: www.sumafcu.org

***Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!***

Сертифікати*

	Звичайні Сертифікати	
Шість Місяці Сертифікати	5.13% APY ** (5.00% APR)	
Однорічні Сертифікати	5.34% APY ** (5.20% APR)	
Трирічні Сертифікати	5.44% APY ** (5.30% APR)	
Мані Маркет	До \$49,999	4.08% APY** (4.00% APR)
	\$50K+	4.34% APY** (4.25% APR)

* Звичайні Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне Бюро

**125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org**

Філія в Йонкерсі

**301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org**

Філія в Спрінг' Валі

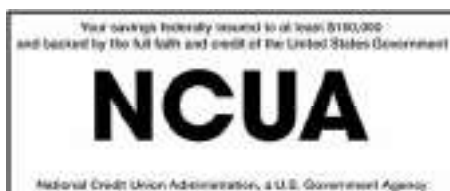
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

**39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org**

Філія в Нью-Гейвен

**555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org**

СПОРТ

Змагання з плавання на першість УСЦАК

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – 1 вересня в басейні Союзівки відбулися 51-ші щорічні змагання з плавання на першість Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), в яких взяли участь 53 плавці. Згідно з вислідами, плавацька дружина „Чорноморської Січі“ 20-ий раз у своїй історії здобула трофей чемпіона УСЦАК, випередивши свого конкурента, збірну дружину СУМ, на 89 точок.

Церемонією відкриття змагань, яка відбулася біля „Веселки“, провадила ланкова з плавання УСЦАК Марійка Бокало. Присутні зустріли оплесками вістку про те, що вона вперше проводитиме ці змагання в „ранзі“ бабусі – її доня Таїса, багаторазова чемпіонка УСЦАК і американських шкіл минулої ночі народила майбутнього плавця Христовера-Ярослава. Учасників змагань від Екзекутиви УНСоюзу привітала скарбник Рома Лісович.

Змагання пройшли без затримок. Ряд плавців, особливо тих, що були учасниками літньої спортової школи „Чорноморської Січі“ та брали участь в тренувальних сесіях, що їх проводила професійна тренерка Марина Ноженко в Байоні, встановили власні рекорди, а деякі – рекорди УСЦАК.

В молодших групах провідними талантами між дівчатами були Софійка Поліщук, Катерина Ноженко, Софійка Бенсон-Чопівська, Амілія Кахникевич – Павло Козак, Марко Гансон – усі з „Чорноморської Січі“, Роман Мельник, Михайло Тершаковець з „Тризуба“. Вони здобули по кілька медалів. В старших групах відзначилися Лук Кирилюк, Василь Столяр, Вікторія Мосюрак – усі з збірної СУМ, Леся Олесницька, Анна Блажейовська, Василь Макар, Марко Макар з „Чорноморської Січі“, Христина Фат, Григорій Фат – „Тризуб“.

Склад дружини чемпіона змагань:

Дівчата – С. Поліщук, Юлія Паславська, Меліса Мек-Филипс, К. Ноженко, А. Кахникевич-

Підсумкова таблиця чемпіонату УСЦАК з плавання:		
дружини		точки
1. УСВТ „Ч. Січ“		– 210
2. Збірна СУМ		– 121
3. УСО „Тризуб“		– 70

Данович, С. Бенсон-Чопівська, Л. Олесницька, А. Блажейовська.

Хлопці – Олесь Поліщук, Павло Козак, Марек Мікута, Дарик Джіарді, Степан Сосяк, Микола Паславський, Марко Гансон, Олесь Наджерія, Стам Мікута, Роман Кривулич, Маркіян Блажейовський, Йосип Білкайтрус, В. Макар, М. Макар, Роман Гірняк. Тренерка М. Ноженко.

Провід змагань:

Ланкова – М. Бокало, суддя – Іван Макар, стартер – Роман Гірняк, секретарі – Христина Пітерс, Маруся Макар, Микола Процюк. Судді на лінії – Петро Процюк, Тарас Козак, Аполіна Козак, Влодко Мосюрак, Іван Міджак, Мирон Олесницький, Леся Мікута, Андрій Тершаковець, Роман Андрах, Мартін Фроліх.

Висліди змагань:

Хлопці 10 років і молодші:
25 м. вільним стилем: 1. М. Мосюрак – 18.52 (СУМ), 2. Д. Джіарді – („Ч. Січ“) – 19.05, 3. Х. Андрах (СУМ) – 23.12.
50 м. вільним: 1. П. Козак („Ч. Січ“) – 37.78, 2. М. Паславський („Ч. Січ“) – 56.00.
25 м. горілиць: 1. П. Козак – 25.33, 2. Д. Джіарді – 23.60, 3. М. Мосюрак 24.49.
25 м. грудним: 1. Д. Джіарді – 26.76, 2. О. Поліщук („Ч. Січ“) – 29.13, 3. Х. Андрах – 35.38.
25 м. метеликом: П. Козак – 20.60, 2. М. Мосюрак – 20.66.
Гінці (штафета)- 4х25 м. 1. („Ч. Січ“) – 1.34.26, 2. (СУМ) – 1.47.38.
Дівчата:
25 м. вільним: 1. С. Поліщук („Ч. Січ“) – 25.45, 2. Б. Андрах (СУМ) – 29.11, 3. Ю. Паславська („Ч. Січ“) – 30.56.

25 м. горілиць: 1. А. Олівер (СУМ) – 43.91, 2. Б. Андрах – 47.16, 3. Х. Ольховецька („Тризуб“) – 58.20.
25 м. грудним: 1. С. Поліщук – 31.83, 2. Б. Андрах – 42.33.
25 м. метеликом: 1. С. Поліщук – 34.34.
Гінці (штафета)-4х25 м., комбінована („Ч. Січ“) – 2:26.84.
Хлопці 11-12 років:
25 м. вільним стилем: 1. Р. Мельник („Тризуб“) – 19.79, 2. С. Олесницький („Ч. Січ“) – 21.34.
50 м. вільним: 1. М. Гансон („Ч. Січ“) – 34.70, 2. М. Тершаковець („Тризуб“) – 42.24, 3. А. Зелес (СУМ) – 42.54.
25 м. горілиць: 1. Р. Мельник – 26.55
25 м. грудним: 1. М. Гансон – 20.66, 2. М. Тершаковець – 21.84, 3. А. Зелес – 24.82.
25 м. метеликом: 1. М. Гансон – 18.20, 2. М. Тершаковець – 22.24, 3. А. Зелес – 24.18.
Дівчата 11-12 років:
25 м. вільним: 1. С. Бенсон-Чопівська („Ч. Січ“) – 17.89, 2. Н. Міджак (СУМ) – 19.54, 3. А. Темнюх (СУМ) – 21.82.
50 м. вільним: 1. А. Кахникевич („Ч. Січ“) – 32.70, 2. К. Бабяк (СУМ) – 32.96, 3. К. Ноженко („Ч. Січ“) – 39.91.
25 м. горілиць: 1. А. Кахникевич – 17.94, 2. К. Бабяк – 18.82, 3. С. Бенсон-Чопівська – 20.90.
25 м. грудним: 1. К. Ноженко – 20.75, 2. М. Мак-Филипс („Ч. Січ“) – 23.47, 3. С. Бенсон-Чопівська – 23.03.
25 м. метеликом: 1. А. Данович („Ч. Січ“) – 16.11, 2. К. Бабяк – 17.51, 3. К. Ноженко – 19.56.
Гінці (штафета): 1. „Ч. Січ“ – 1:10.01, 2. СУМ – 1:23.42.
Хлопці 13-14 років:
100 м. вільним стилем: 1. Л. Кирилюк (СУМ) – 1:18.89, 2. В. Столяр (СУМ) – 1:21.22.
50 м. вільним: 1. Л. Кирилюк – 30.28, 2. А. Ольховецький („Тризуб“) – 32.01, 3. В. Столяр – 33.78.
100 м. вільним: 1. М. Блажейовський („Ч. Січ“) – 1:20.04.
50 м. горілиць: 1. Л. Кирилюк – 36.45, 2. А. Ольховецький – 40.70, 3. А. Наджерія – 1:04.86.
50 м. грудним: 1. В. Столяр – 38.50, 2. Р. Кривулич („Ч. Січ“) –

53.21, 3. А. Наджерія – 1:08.65.
50 м. метеликом: 1. М. Блажейовський – 1:25.32.
Дівчата:
100 м. змінним стилем: 1. Л. Олесницька („Ч. Січ“) – 1:25.04, 2. Б. Столяр (СУМ) – 1:35.09, 3. М. Мак-Филипс – 1:41.85.
50 м. вільним: 1. В. Масюрак (СУМ) – 31.44, 2. Л. Олесницька – 33.47, 3. Б. Столяр – 37.73.
100 м. вільним: 1. Л. Олесницька – 1:15.10, 2. М. Мак-Филипс – 1:37.19.
50 м. горілиць: 1. В. Масюрак – 38.24, 2. О. Цибрівська („Тризуб“) – 1:01.39.
50 м. грудним: 1. Б. Столяр – 47.81, 2. А. Цибрівська – 1:02.41.
50 м. метеликом: 1. В. Мосюрак – 35.09, 2. К. Міджак – 48.72.
Хлопці 15 років і старші:
100 м. змінним стилем: 1. В. Макар („Ч. Січ“) – 1:08.89, 2. М. Кебало – (СУМ) – 1:09.26, 3. П. Тершаковець („Тризуб“) – 1:19.22.
50 м. вільним: 1. М. Макар („Ч. Січ“) – 27.22, 2. Р. Гірняк („Ч. Січ“) – 27.89, 3. Й. Білекайрус („Ч. Січ“) – 29.91.
100 м. вільним: 1. Г. Фат („Тризуб“) – 59.84, 2. М. Макар – 1:02, 29, 3. Й. Білекайрус – 1:06.84.
50 м. горілиць: 1. В. Макар – 30.50, 2. Г. Фат – 30.67, 3. Й. Білекайрус – 33.00.
50 м. грудним: 1. М. Кебало – 34.94, 2. М. Макар – 36.57, 3. Р. Гірняк – 37.09.
50 м. метеликом: 1. Г. Фат – 28.22, 2. В. Макар – 29.17, 3. М. Кебало – 30.25.
Гінці (штафета) 4х50 м.: 1. („Ч. Січ“) – 2:07.26, 2. („Тризуб“) – 2:19.82, 3. (СУМ) – 2:28.77.
Дівчата:
100 м. змінним стилем: 1. А. Блажейовська – 48.87.
100 м. вільним: 1. Х. Фат – 1:16.33,
50 м. горілиць: 1. А. Блажейовська – 1:01.02.
50 м. грудним: 1. А. Блажейовська – 1:02.69.
50 м. метеликом: 1. Х. Фат – 34.99.
Церемонією вручення медалів і трофею для чемпіона відкрила провідниця змагань М. Бокало. Голова УСЦАК М. Стебельський привітав учасників змагань та подякував проводові за чітке їх проведення. Р. Лісович привітала учасників змагань від УНСоюзу і запросила прибути на чергові в наступному році. Медалі вручали Х. Пітерс, Н. Процюк і А. Козак.

Омелян Твардовський

Бокс

Почесний чемпіон світу у категорії „WBC“ Віталій Кличко через отриману під час тренування травму спини не зможе провести призначений на 22 вересня бій проти Джаміля Маклайна. Українцеві довелося терміново лягти під ніж хірурга в одній з лікарень Інсбруку, де боксерові була зроблена операція, яка тривала дві години. Двобій з Маклайном повинен був відбутися в Мюнхені. В. Кличко-старший, який вирішив повернутися на ринг після трирічної перерви, готувався в Австрії та одержав ушкодження 8 вересня. („Спорт-експрес“).

Учасники 51-го плавацького чемпіонату УСЦАК.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Олег Чмир співає вже 25 років

МЕДІСОН, Нью-Джерсі. – 14 жовтня в концертній залі Дрю-університету відбудеться концерт „Найкращі дуети з опер та інше“ з серії „Українські зірки в Америці“, присвячений 25-річчю творчої діяльності відомого українського оперового співака, провідного соліста „Нью-Джерсі Стейт-Опера“, Заслуженого артиста України, лауреата ряду міжнародних конкурсів Олега Чмира-Опалінського. Разом з ним співатимуть Оксана Кровицька (City Opera, New York), Олександра Грабова (DiCaro Opera), Лаура Зула Д'Авела (NJ State Opera), Роман Цимбала (Львівська Опера). Гратиме струнний квартет ім. Миколи Леонтовича. Концертмайстер Дейвід Маюло, ведучий Ігор Раковський. У програмі прозвучать твори Семена Гулака-Артемівського, Вольфганга Моцарта, Гаetano Доніцеті, Джузеппе Верді, інших композиторів.

О. Чмир-Опалінський народився у Львові. Успадкував співочий талант від діда і батька. Почав вчитися співу в Консерваторії ім. Миколи Лисенка, закінчив Московську консерваторію і аспірантуру, після чого дев'ять

років співав у Свердловському оперному театрі (тепер це місто знову зветься Єкатеринбург), викладав в Уральській консерваторії. Після розпаду СРСР повернувся до рідного Львова і невдовзі, на запрошення Ігоря Соневицького, разом з Мирославом Скориком приїхав до США.

В Америці талант співака розкрився з особливою силою. Його виступи на сцені високо оцінили газети „Вашінгтон Пост“, „Стар Леджер“, „Дейлі Рекорд“. У травні 2000 року разом з піаністом Володимиром Винницьким його запросив на концерт славетний Карнегі-гол.

О. Чмир-Опалінський співає українською, німецькою, італійською, російською, французькою, польською мовами, бере участь у численних виставах оперних театрів Америки. Його камерні концерти завжди популярні не тільки серед українських шанувальників класичного співу. І це зрозуміло, адже соліст співав у багатьох країнах Європи. В Україні співав у Київській Опері, в палаці „Україна“. У США артист зайнятий також викладанням у навчаль-

Подружжя Оля Басараб і Олег Чмир з Президентом України Віктором Ющенком на прийнятті у Маріїнському палаці Києва.

них закладах.

Квитки на ювілейний концерт українських зірок (30 дол.) можна буде придбати перед концертом в Dorothy Young Center Concert Hall, Drew University, 36 Madison Ave.,

Madison, NJ 07940. Продає квитки корпорація „Ольго Інтернейшенел“ – тел.: (973) 993-8090, електронна пошта olcoint@aol.com.

Л. Хм.

Олег Чмир в ролі Яго („Отелло“).

Олег Чмир з ушавленими тенорами Карло Бергонці і Лючіано Павароті.

Олег Чмир в ролі Євгенія Онегіна.

НОВІ ВИДАННЯ

Книга про видатну гімназію

Мова йде про книгу „Бережанська гімназія. Сторінки історії“ (Підбір, упорядкування та редакція текстів і фотоматеріалів Надії Волинець. Бережани-Тернопіль, видавництво „Джура“. 2007. 1,028 сторінок), яка вийшла з нагоди 200-річчя гімназії – однієї з найстаріших середніх шкіл класичного типу в східній Галичині.

Насамперед – трохи історії. Згідно з декретом тодішнього цесаря Франца І Габсбурга, відкриття гімназії відбулося 2 вересня 1805 року. Спочатку викладання в гімназії проводилося німецькою та латинською мовами, а від 1813 року – польською. 19 квітня 1848 року львів'яни від імені українського народу подали петицію до цесаря про те, що русини є автохтонами і мали державну незалежність, що вони цінують свою народність і хочуть її зберегти. Петиція включала прохання про введення української мови в народних і вищих школах, щоб закони видавались рідною мовою й щоб урядовці її обов'язково

знали. 2 травня 1848 року у Львові було створено першу політичну організацію в Галичині – Головну Руську Раду, одним із засновників якої став випускник Бережанської гімназії о. Михайло Куземський. У 1849 році Міністерство освіти визнало українську мову за обов'язковий предмет навчання. Але вже у 1851 році австрійська влада розпустила Головну Руську Раду. Фактично з 1867-го по 1906 рік Бережанська гімназія була польською, але дух українського самоутвердження залишився в її стінах.

За час свого 200-річного існування гімназія випустила в світ відомих згодом діячів української, польської та австрійської культури, науки, освіти і громадсько-політичного життя. Згадати хоча б о. Маркіяна Шашкевича, зачинателя нової української літератури в Галичині; Олександра Барвінського, автора підручників для українських шкіл; письменника Богдана Лепкого і його брата – пісняра Лева Лепкого;

вченого Зенона Кузеля; видатного галицького політичного діяча початку ХХ століття д-ра Володимира Бачинського та багатьох інших.

Бережанську гімназію закінчили видатні особистості інших народів – Едвард Ридз-Сьмігли, маршал військ польських; ректор Ягелонського університету д-р Юзеф-Мацей Бродовіч, чеський письменник Ян Е. Косіна; керівник міністерства освіти Австрії д-р Едвард Рітнер, колишній ректор Львівського університету.

Перед Першою світовою війною українська гімназійна молодь масово вступала в спортивно-виховні організації „Січ“, „Луг“, Пласт; багато бережанських гімназистів добровільно зголосилося до легіону Українських січових стрільців (УСС). Досить згадати Івана Чмолу, організатора Пласту та полковника УСС, сотників Петра Сагайдачного, Федора Гайового, Теодора Кизиму, Івана Бемка. Це вони і їх побратими захищали Лисоню, а 1 листопада 1918 року проголосили Західню-українську Народну Республіку, вступили до Української галицької армії, згодом боронили Українську Народну Республіку.

У тяжкі міжвоєнні часи

полонізації та пацифікації бережанські гімназисти вступали до підпільних організацій УВО, потім ОУН. Бережанська гімназія дала національно-визвольному рухові ідеологів та видатних діячів ОУН-УПА Дмитра Мирона-„Орлика“, Ярослава Старуха, Осипа Дяківа-„Горнового“, Лева Зацного, Григорія та Степана Голяшів, Галину Дидик, а також сотні тих, що ціною свого молодого життя наближали день відновлення Незалежності України.

Надрукована у травні книга „Бережанська гімназія“ багато ілюстрована фотографіями, копіями архівних документів, матеріалами з різних видань. Інформативну якість посилюють спогади гімназистів. Видання доповнено переліком використаних архівних матеріалів, бібліографічним списком та іменним покажчиком.

В історії українських середніх шкіл Бережанська гімназія заслужила собі на одне з найчільніших місць. Щойно надрукована ювілейна книга гідно висвітлює велику роль, яку ця гімназія відіграла в житті України.

Р. Ф.

У столиці діє виставка, присвячена О. Ольжичеві

Під час відкриття виставки

КИЇВ. – Виставку, влаштовану до 100-річчя від народження Олега Ольжича, відкрито 25 липня у приміщенні Видавництва „Смолоскип“. Вона триватиме до середини жовтня. Левову частку її експозиції складають фотоматеріали, які розповідають про життя і діяльність О. Ольжича та його найближчого оточення: батьків, дружини і її сім'ї, колег та друзів. Експозиція поділена на чотири тематичні бльоки, кожен з яких присвячений певній стороні багатогранного життя і діяльності поета, науковця, громадського та політичного діяча, та перш за все – людини, яка, як свідчать численні фотографії, – жила, спілкувалася, навчалася, займалася археологічними розкопками, творила і присвячувала себе Вітчизні і рідним. Багато матеріалів вперше виставлені в Україні, зокрема кільканадцять

фотографій з похорону батька Олега Ольжича, відомого поета Олександра Олесея-Кандиби. Всі фотоматеріали, представлені на виставці, взяті з архіву сина поета Олега Кандиби та колишніх приятелів Олега Ольжича – Михайла і Ніни Михалевичів, д-ра Якова і Лесі Шумелдів, д-ра Миколи Неврлого з Братислави, з архіву УВАН у Нью-Йорку, а також з архіву Видавництва „Смолоскип“. Окрім світлин, експозиція складається з оригіналів та фотокопій поетичних збірок Олега Ольжича та вирізок статей (переважно з діаспорної преси 1940–1970-их років), присвячених поетові. Вінчає

експозицію скульптура – проект пам'ятнику О. Ольжичеві на оселі, названий його іменем у місті Лігайтоні, Пенсильванія, (США) роботи Миколи (Богдана) Мухина (1962), яку передала видавництву дочка скульптора, художниця Маша Арчер, яка живе у Каліфорнії.

На відкритті виставки виступали директор Видавництва „Смолоскип“ Ростислав Семків, упорядник книги вибраних творів Олега Ольжича Осип Зінкевич, який представив відвідувачам виставки експоновані матеріали, презентував унікальні видання книг з власноручними автографами поета. Він також розповів присутнім про його зустріч з Олегом Ольжичем у липні 1941 року у Львові, коли йому було всього 15 років і коли його готували на зв'язкового українського підпілля.

Наступним слово взяв автор

передмови до видання вибраних творів О. Ольжича Євген Сверстюк, за ним виступав Леонід Череватенко – упорядник першої книги творів Олега Ольжича, що побачила світ у видавництві „Дніпро“ 1994 року. Катерина Криворучко, дослідниця творчості Олега Ольжича та Олени Теліги, читала оригінали листів О. Ольжича, в яких вгадуються заповіді українській громадськості, а перекладач Валерія Богуславська презентувала власні переклади творів поета на російську мову. Останньою з промовою виступила Наталя Лисенко – куратор архіву Інституту літератури НАН України, яка упорядковувала архів Олега Ольжича, перевезений 1994 року з Праги до Києва.

До відкриття виставки поетичну імпрезу за біографією та творами Олега Ольжича підготували Антон Дворяков, Леся Матвійчук та Олесея

Голуб.

Під час відкриття виставки влаштовано також презентацію двох книг, які до 100-річчя від дня народження О. Ольжича вийшли у Видавництві „Смолоскип“: найповнішого на сьогодні видання вибраних творів О. Ольжича, на сторінках якого опубліковані поезія, проза, публіцистика, листування Олега Ольжича, а також численні спогади його сучасників та літературно-критичні статті, присвячені його творчості. Презентовано було також брошуру „Дух руїни“, центральне місце в якій займає однойменне дослідження Олега Ольжича і післямова до брошури академіка Івана Дзюби щодо українських міжусобиць та причин багатолітньої української бездержавності, які актуальні і сьогодні, коли українська держава є ще юною і не достатньо зміцніла.

Богдан Горобчук

У залі Видавництва „Смолоскип“.

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Нова книжка А. Гороховського „Крізь тернії – до зірок“

Оксана Маковець

Видано новий документальний твір журналіста Анатолія Гороховського, добре відомого українській громаді Чикаго видавця і багаторічного голов-

ного редактора першого в цьому регіоні українського часопису „Час і події“, автора книги „Вічна-віч з Америкою“, чикагського кореспондента „Свободи“. Новий твір носить символічну назву „Крізь тернії – до зірок“ і

розповідає про космос та його дослідників, серед яких є багато українців. У майже 200-сторінковій книзі йдеться про першу у світі українку Гайді Стефанишин-Пайпер, яка у вересні минулого року, в складі американської залоги, здійснила лет на кораблі „Атлантіс“ і двічі виходила у відкритий космос для виконання монтажних робіт на Міжнародній космічній станції. Вона стала восьмою жінкою у світі, якій довелося виконувати складні завдання поза межами космічного корабля.

Відкривається книга вступним словом першого космонавта незалежної України, Героя України, генерал-майора Леоніда Каденюка. Слід зауважити, що його участь в книзі не є випадковою. В 1990-их роках між урядами США та України була досягнута домовленість про те, що український громадянин стане членом залоги американського корабля багаторазового використання. Цим громадянином став Л. Каденюк, який впродовж року навчався в американському космічному центрі ім. Президента Ліндона Джонсона, де в той самий час українка за походженням Г. Стефанишин-Пайпер готувалась стати астронавкою. Українці, яких доля звела в славетному навчальному закладі, допомагали один одному освоювати складну справу. Я приєднуюсь до його оцінки книги А. Гороховського, в якій докладно розповідається про життя і подвиг Г. Стефанишин-Пайпер. Над цією

книгою автор працював більше 10 років, і лише завдяки його копіткій праці героїня книги стала відомою в Україні. Саме з публікації А. Гороховського у „Свободі“ було приємно довідатися про зустрічі Г. Стефанишин-Пайпер з українцями діаспори, про її родину й плани на майбутнє.

Українська громада Чикаго познайомилась з астронавкою ще у 1996 році, коли вона була запрошена на святкування 45-их роковин від дня заснування Українського національного

Гайді Стефанишин-Пайпер і Анатолій Гороховський.

(Закінчення на стор. 25)

ПРЕСОВИЙ ФОНД СВОБОДИ ЗА СЕРПЕНЬ 2007 Р.

2.271.90 дол.	Гальчук Ярослав в пам'ять о. Михайла Гальчука	Ст. Катерінс, Онт. Канада	15 дол.	Куціль Роман Мартиненко Михайло Мотика Володимир Позначівська Володимира Стельмах Теодор Степаник Ірина Ванкевич Дмитро Воробець Степанія Заброцька Анна	Рочестер, Н. Й. Трентон, Н. Дж. Норт-Порт, Фла. Торонто, Онт., Канада Лос-Анджелес, Каліф. Стонгем, Мас. Клівленд, Огайо Омага, Неб. Філядельфія, Па.	5 дол.	Куць Олекса Максимович Романа Беш Іван Хома Богдан Чорній Ігор Дацьків Раїса Дейчаківський Орест Добчанська Євгенія Фурман Петро Грицак Петро Грицак Олександра Іваницький Ігор Джонсон Ольга Ходельська Марія Копельзів Василь Ковальчук Лідія Ковальський Валентин Ковалик Софія Кучинський Василь Квітка Антон Лагола Петро Лищишин Михайло Леськів Микола Левицький Адріан Лис Мирон Матківський Зенон Місьонґ Наталія Мізюр Роман Полець Борис Присташ Іван Романчук Михайло Серкез Степан Шашкевич С. Шіденко Юрій Сітка Віліям Станчак Іван Сивенький Василь Тренза Михайло Тимошук Марія Винники Віра і Остап Захарко Михайло	Ст. Петербург', Фла. Гуксет, Н. Г. Янктавм, Аріз. Рочестер, Н. Й. Палатайн, Іл. Гартфорд, Кон. Белтсвіл, Мд. Нью-Гейвен, Кон. Натлін, Н. Дж. Кренфорд, Н. Дж. Портленд, Оре. Ворен, Миш. Фармінг'тон, Кон. Кайлюа, Гаваї Коламбус, Огайо Нью-Гол, Па. Стерлінг' Гтс., Миш. Бетлегем, Па. Чикаґо, Іл. Дес Плейнс, Іл. Плен-Ситі, Огайо Кент, Ва. Філядельфія, Па. Алкінс Парк, Па. Мілтон, Мас. Шорт Гілс, Н. Дж. Лівонія, Миш. Шраб Овк, Н. Й. Мінеаполіс, Мін. Бетлегем, Па. Ст. Петербург', Фла. Полк-Ситі, Фла. Торенс, Каліф. Чикаґо, Іл. Вест Ст. Пол. Мін. Вест Роксбурі, Мас. Вілімсвіл, Н. Й. Карлі Плейс, Н. Й. Грешам, Оре. Бронксвіл, Н. Й. Менвіл, Н. Дж.
Разом:			4.421.90 дол.					
Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.								

ПОЕТИЧНА ТРИБУНА

До української молоді

Майбутнє кожної держави –
Це молодь рідної землі.
Дівчата й хлопці українці!
Майбутнє батьківщини – ми!

Від нас залежить в перспективі,
Чого доб'ється наш народ.
Поваги й слави в повній мірі,
Неперевершених висот?

Козацька кров тече у жилах,
Чарівна мова на вустах.
На користь Неньки – України
Хай кожен з нас будує шлях!

Д-р Дмитро Дорофеєв
Луганськ

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи“

Василь Овсієнко. „Василь Стус у віддзеркаленнях“, спогади. Основу цієї книги складають спогади В. Овсієнка — багаторічного політв'язня, члена Української Гельсінкської Спілки, розширені спогадами інших осіб. Видавництво „Рік“, Полтава, 2007 рік.

Степан Кишак. „Корені лемківської різьби“, книга-альбом, укладена на основі зібраних автором джерельних матеріалів, містить інформацію про колишні та сучасні осередки лемківського різьбарства, окремих майстрів, часто малознаних і забутих. Окремий розділ присвячено відомим у світі митцям — вихідцям з Лемківщини. Видавництво „Свічадо“, Львів, 2003 рік.

Степан Кишак. „Українська учительська семінарія в Криниць“. Львів, 2007 рік.

Редакційна колегія. „Верховина“. Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, ч. 41. Вікторія, Кензас, 2007 рік.

Григорій Кушнерик, „Теребовлянщина“, краєзнавчий і літературно-мистецький

альманах-календар на 2001 рік. Книга поділена на шість розділів: „Під святим омофором“, „На всі часи, на всі смаки“, „Українська держава та її символи“, „У серпанку століть“, „Перлина Поділля“, „Лелеки повертаються додому“ та містить багатий інформаційний матеріал в кожному з них. Видавництво „Збруч“, Тернопіль, 2001 рік.

Володимир Рожко. „Відродження Української Православної Церкви на Волині, 1917-2006 рр.“, історико-краєзнавчий нарис. Книга базується на документальних та історичних джерелах, виявлених автором під час своїх пошуків і знахідок в архівах історичної Волині. Видавництво „Волинська книга“, Луцьк, 2007 рік.

Олесь Степаненко. „Свічечка“, вірші. О. Степаненко з пристрастю відстоював все, що стосується України та її державності, української мови та ментальності українців. Його вірші полонять душу своєю дитячою безпосередністю і водночас цілком дорослим розумінням складної ситуації. Зачіпають найтонші стру-

ни душі.

О. Степаненко народився 9 листопада 1984 року в містечку Дергачі на Харківщині. Загинув трагічно 29 грудня 2004 року на залізниці за загадкових обставин. Видавництво „Крок“, Харків, 2006 рік.

Олег Ольжич. „Вибрані твори“. Дане видання є найповнішою на сьогодні збіркою творів Олега Ольжича (Кандиби, 1907-1944) — одного з найвидатніших українських поетів ХХ ст., публіциста, ідеолога українського націоналізму, політичного і революційного діяча, закатованого у німецькому концтаборі Саксенгаузен. Видавництво „Смолокип“, Київ, 2007 рік.

Олег Ольжич. „Дух руїни“, брошура. В історії української політичної думки це перше ґрунтовне осмислення причин наших невдач, нашої тисячолітньої бездержавности. 1940 року молодий поет і політик О. Ольжич поставив перед собою запитання: що заважало українцям впродовж тисячі років мати власну державу? Відповідь: міжусобиці, внутрішній розбрат, паталогічна неспроможність політиків забути про особисті інтереси та об'єднати зусилля. Видавництво „Смолокип“, Київ, 2007 рік.

МАЛЬОВНИЧА УКРАЇНА

Місто Гната Галагана над Удаєм

У Прилуках, Чернігівська обл., відразу відчувається, як вдома. Дивовижна мішанина наших рідних невід'ємних чеснот з нашими ж непоборними „особливостями“. В середмісті невеличкою аристократичною групою зібрано банк, супермаркет, крамниці з яскравими реклями, а нечисленні багатоповерхівки губляться серед садиб з садочками та високими парканами, ще й з неодмінно злими собаками. Святують тут патріархально. Люблять гостей і довгі сердечні розмови. Провінція?

Від самого народження, з часів Київської Русі, Прилуки були фортецею. Й сьогодні централь-

ний майдан розташований в межах давньоруського городища. Сотні літ воювали мешканці, захищаючи своє, рідне від зайд і прибуд. У XVII ст. саме тут пролягав кордон між Росією й „імперією“ Яреми Вишневецького з віковим конфліктом за „межу“. Тоді Прилуки стали козацьким полковим містом, а наприкінці XVIII ст. – міцною фортецею з високими мурами, грізними гарматами та чотирма козацькими школами. Навіть власна аристократія з'явилася.

Полковник Гнат Галаган – особистість неординарна: з дитинства дивував усіх важ-

Прилуцька давнина.

кою агресивною вдачею. 1706 року на Січі отримав звання полковника й присягнув на вірність Іванові Мазепі, але у вирішальний момент „передумав“ й став на бік Петра I. Отримав щедрю подяку за „вірність“ з одним єдиним „але“... Щоб перевірити вірнопідданість нового васала, Петро послав полковника громити Чортомлицьку

Січ, що була козакам дорожча за рідну неньку. Сотні співвітчизників Гната знайшли страшну смерть від його руки... Чи не боявся полковник гніву Господнього? Хтозна... Однак 1720 року скупий Гнат вирішив збудувати в Прилуках відразу дві церкви. Спасо-Преображенський собор – монументальний, п'ятибанний, він прикрашає центр міста й сьогодні. Храм будували без стовпів, тому внутрішній простір – вільний і високий, а інтер'єр вражає чудовими старими іконами. Поруч із собором спорудили кам'яну дзвіницю, що разом слугувала воротами на територію дитинця. Перший ярус – четверик, другий – висока циліндрична вежа, колись прикрашена курантами. До незвичайної дзвіниці прибудовано невеличкий бароковий храм Миколи Чудотворця.

На згадку про зрадливого полковника-мецената залишилася в Прилуках ще одна споруда. Полкова казна – невеличкий мурований будиночок з товстезними стінами й глибокими склепінчастими пивницями, де зберігали полкові клейноди, знамена, кошову зброю і гроші – таляри, орти, карбованці, копійки... Гнат був хазяйновитим. Зараз поруч з полковою скарбницею знаходиться пам'ятник Невідомому... козакові, біля якого і взимку лежать квіти.

Прилуцький дитинець – місце дивовижне. На невеликій площі – відразу чотири храми. Клясицистичний Собор Різдва Богородиці (1815 рік), зараз виконує функції... міського архіву. Церква Стрітіння (XVIII ст.), яку нещодавно використовували як краєзнавчий музей, зараз реставрується. Музеєві надали інше приміщення. Адже в Прилуцькому музеї на кошти більш скромного бюджету не лише продовжують наукову роботу й доповнюють експозицію, а й видають краєзнавчу газету. Є в Прилуках і два пізніші храми: Іванівський (1865 рік) та Пантелеймонівський (початок XX ст.).

Від Прилук варто проїхати у Густинь до унікального архітектурного комплексу доби бароко – Святотроїцького монастиря. Оглянути Троїцький собор (1672–1676 роки), фундований гетьманом Іваном Самойловичем, Воскресенську (1695 рік) та Петропавлівську церкви (1693–1717 роки). У Густині знаходяться також могили князівського роду Репніних.

За 18 кілометрів від Прилук лежить село Ладан. На його території залишився Покровський собор. Зафундований колись Раїною Могилянкою, монастир був закритий російською владою, відновлений коштом князів Репніних. Тепер монастирські стіни утримуються як виробниче підприємство.

Олена Романенко
Фото: Галина Шевцова

Панорама Свято-Троїцького монастиря, XVII ст.

Нова книжка...

(Закінчення зі стор. 23)

музею. В книзі про цю подію докладно розповідається, подаються фотознімки. Саме на цьому святі познайомились кандидатка в астронавти і автор книжки. З того часу в українській пресі Америки та України стали з'являтися статті А. Гороховського, в яких він розповідав про підготування майбутньої астронавтики до її лету.

В 1996 році А. Гороховський був власним кореспондентом львівської газети „Високий Замок“ у США. І з його статті родичі Г. Стефанишин-Пайпер, які мешкають на Львівщині, вперше дізнались про долю їхнього земляка Михайла Стефанишина та його родини. В радянські часи зв'язок між родичами був перерваний, але завдяки газеті його вдалось поновити.

Мені видається доцільним, що автор розширив тематику книги, давши можливість читачам дізнатись про значний внесок в космічну науку людей, чиє життя було пов'язане з Україною.

Напевно, не всі знають, що Михайло Кибальчич накреслив проект реактивного апарата, придатного для лету людини в космос, що Юрій Кондратюк першим розробив практичну схему лету космічного корабля до Місяця. Уже в наші часи Сергій Корольов був

неперевершеним конструктором ракет, які винесли в космос перший у світі штучний супутник Землі, перші пілотовані космічні кораблі. Прославились своїм неоціненним вкладом у космонавтику українські вчені Володимир Челомей, Михайло Янгель, Валентин Глушко, Гліб Лозино-Лозинський.

Висловлені мною думки слід вважати лише вступом до основної теми книги, а саме розповіді про Г. Стефанишин-Пайпер. Треба віддати належне авторові твору за те, що він з допомогою палітри творчих засобів глибоко і правдиво розповів про її життєвий шлях і здобутки на космічній ниві.

З цікавістю читаються сторінки про дитячі і шкільні роки Г. Стефанишин-Пайпер. Вона росла в родині, де батько був українцем, а мати – німкенню. З малих літ освоювала три мови – англійську, українську і німецьку. Але батько турбувався не лише про те, щоб його донька добре володіла рідною мовою, але знала і гордилася звичаями і традиціями українського народу. З батьком вона щонеділі відвідувала церкву, була учасницею хору, брала участь в танцювальному гуртку.

Батько возив свою школярку у літні табори, які влаштовував Пласт. У діяльності Пласту майбутня астронавтка брала активну участь. На жаль, серед численних фотографій, які представлені

у всіх розділах книги, немає світлин батька. Якщо вдалось знайти документ про народження М. Стефанишина, то його фотографію, як мені видається, легше було дістати.

В книзі розповідається про старт „Атлантика“, про роботу Г. Стефанишин-Пайпер в навколосферному просторі, про складності, які довелося здолати залозі при поверненні на Землю.

Г. Стефанишин-Пайпер до свого лету не була в Україні, не бачилась із своїми численними родичами, які мешкають в Кам'янко-Бузькому районі на Львівщині. Варто висловити подяку спонсорів Вікторові Пінчукові, який влаштував поїздку Г. Стефанишин-Пайпер на батьківщину її батька. Цей розділ книги читається з великим інтересом, особливо про її перебування в селі Якимів, в якому народився її батько, де поховані її дідуся і бабуся.

В книзі приділено увагу прийняттю астронавтів, влаштованому в Посольстві України у Вашингтоні, подано текст і ноти пісні „Космічна чайка“, створеною авторкою цієї статті (англійський переклад – Заслуженого артиста України Ростислава Василенка).

Книга буде виконувати, на мою думку, ще й важливу місію у вихованні майбутніх поколінь української молоді. Це також велика заслуга її автора.

Померла на Панахиді на Лемківщині

Св. п. Ольга Чабан

Ольга Чабан (з дому Рось) народилася 10 серпня 1926 року в с. Долині біля Сянока. У 1941-1944 роках закінчила відому учительську семінарію в Криниці, опісля учительювала у лемківських селах. В 1950 році вийшла заміж за свого односельця Романа Чабана. У тому ж році молода сім'я переїхала до Варшави, де Р. Чабан вчився на механічному відділенні Політехніки. Там у них народилося двох синів.

Через утиски на національному

грунті з боку тодішньої польської влади сім'я була змушена у 1966 році емігрувати до Канади, де дбайливі батьки зуміли дати своїм синам вищу освіту – тепер вони авторитетні лікарі.

Живучи на чужині, всією сім'єю приїздили до рідного села Долини. 24 липня 2001 року після тривалої і важкої хвороби помер Р. Чабан. Після цього О. Чабан ще кілька разів разом зі старшим сином Ярославом приїздила у рідні сторони, бувала на Лемківських ватрах у Ждині. Приїхала вона на „Ватру“ і цього року, де зустрічалася зі знайомими та товаришем з навчання в семінарії у Криниці. На жаль, це була остання „Ватра“ великої патріотки, свідомої українки, прекрасної матері і жінки.

23 липня 2007 року в часі Панахиди на могилі її батьків на долиньському цвинтарі з нею стався сердечний приступ і її не вдалося врятувати. О. Чабан поховано на українському цвинтарі в Овквілі, біля Торонто, поряд з чоловіком. На їхній могилі викарбовано: „Ви так любили той чарівний край, де срібнолентий Сян Ославу зустрічає; їх бистрих хвиль неспинний водограй здалека вічну колискову вам співає“.

Вічна їй пам'ять!

Степан Кишак

Помер Богдан Караван – колишній вояк УПА і політв'язень

Українська громада міста Караганди і Карагандинської області провела на вічний спочинок друга, родича, побратима, славного лицаря України Богдана Каравана. Покійний залишив опечалених дружину, доньку з сином, їхні сім'ї.

Осиротіло й обласне Товариство української мови „Рідне слово“ ім. Тараса Шевченка, бо покійник був його душею, тонким знавцем і пропагандистом історії України, її боротьби за незалежність.

Богдан Караван народився в 1924 році в селі Збійське Радеківського району Львівської області у свідомій патріотичній родині.

На бурхливі роки припало його юнацтво, і не дивно, що молодий патріот вибрав шлях боротьби за волю України, котрий привів його в Українську Повстанську Армію. Від 1943 року вірно служив визвольній боротьбі як ройовий сотні Геля під псевдом „Туча“ у складі куреня легендарного Кліма Савура. А потім було 10 років неволі в таборах Інти, Мордовії, „Степлагу“, „Карлагу“, без права після звільнення повернутись в Україну.

Б. Караван був активним діячем Товариства „Рідне слово“ з перших днів заснування. Він був

ініціатором і організатором встановлення пам'ятників жертвам сталінських концтаборів у Спаську і Кенгірі, ревним оборонцем української національної ідеї. Його статті й нариси друкували українські часописи.

Спи спокійно, дорогий наш старший друже і брате. Ми збережемо про Тебе світлу пам'ять і Ти житимеш в наших серцях, доки вони битимуться у грудях.

Українська громада Караганди і Карагандинської області

З відходом сп. п. Б. Каравана, РОДУ УККА втратила одного з найактивніших в українській громаді, чесного і справедливого та невтомного помічника в нашій праці для добра людей в Казахстані.

З цього сумного приводу, в імені РОДУ, висловлюю найглибші співчуття родині в Караганді, в Україні та у Філадельфії – Любі Сілецькій.

Від імені американської спільноти борців ОУН УПА особисто покладу китицю цвітів на його могилу.

За РОДУ УККА,
Іван Буртик, голова

В пам'ять Володимира Грицина

Володимир Грицин помер у червні, в Гантері, Нью-Йорк, на 99 році життя. Ми познайомилися з покійним у вересні 1939 року у Львові. Нас, групу політичних в'язнів з тюрми Бригідки, відділили від інших в'язнів і помістили у в'язничній шпитальці. У перший день, після падіння першої німецької бомби на „Маслосоюз“, побудили нас раненько і наказали стати п'ятками. Ми, дівчата, були перші, а тоді 70 хлопців. Поліція повела нас на залізничний двірць в Підзамче. Там загнали нас у вагони, а тому, що загудів бомбовий алярм, наші поліцаї повтікали, наказавши нам не виставляти навіть голів з поїзда, бо розстріляють.

Ми здогадувалися, що везуть нас до Берези Картузької. Тоді до нас, дівчат, зайшов один хлопець і попросив якісь ліки, або мед, бо у них один в'язень дуже застуджений, має високу гарячку і зовсім захрип. Дівчата мали зі собою дещо з харчів, трохи меду, а також порошок „Когутек“. А тому, що я була наймолодшою, послали мене з дарунками до хворого. Хворий, що мав зав'язану сорочкою голову, відкрив очі і сказав: „Грицин“. Я передала йому ліки. Про це знайомство пригадавав мені пізніше В. Грицин при кожній зустрічі: „Ви врятували мені життя“.

Після Берези ми зустрілися у 1944 році, в переселеному таборі Регензбургу. Тут я довідалася, що В. Грицин є адвокатом, одружений і має сина. Вдруге зустрілися ми уже в Гантері.

Народився В. Грицин в містечку Рігізно, Бібрецького повіту. Народню школу відбував вдома, здавав іспити і одержував свідоцтва у місцевій школі. Після закінчення гімназії подався на студії права у

Львівському університеті, які закінчив 19 жовтня 1933 року. Як і нас усіх, доля послала його на еміграцію. Тут, не знаючи добре англійської мови, займався фотографією.

Перша згадка про це – лист від гетьманової Скоропадської з подякою за мистецьке виконання фотографій з похорону Гетьмана в Оберсдорфі, в 1947 році. Тут, в Америці, його фотографії були друковані у всіх виданнях „Прологу“, жіночому журналі „Наше Життя“ за редагування Ляси Старосольської та на виставках УПА. Шедевром його творчої праці були фото з театральних вистав Йосифа Гірняка та Олімпії Добровольської. За це він дістав особливе признание з України від д-ра мистецтвознавства Валерія Гайдабури в статті „Листи про невідоме“ в 2003 році: „Не читаючи книжки Богдана Бойчука „Театральна Студія Йосифа Гірняка та Олімпії Добровольської я прикипів до ілюстрацій. Мистецтво театральної зйомки складне, примхливе, далеко не кожна людина з фотокамерою може його опанувати на художньому полі“.

Газета з України „Бібрські вісті“ 9 червня 2007 року подає: „Громадське життя Бібрки між 30-им і 40-им роками не можна усвідомити без участі Володимира Грицина, чоловіго і активного учасника українських організацій у її чині. Уже на схилі літ В. Грицин продовжував вносити лепту збереження історичної пам'яті міста своїми статтями-спогадами, які друкувалися в альманасі „Шкільний дзвінок“. Від ностальгії за рідною землею він не вилікувався до кінця своїх днів“.

Чесť його пам'яті!

Ольга Кобзар

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

У глибокому смутку і з болем серця повідомляємо, що в п'ятницю, 17 серпня 2007 р. в Чикаго відійшла у вічність на 59-му році життя наша найдорожча **ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА**

**СВ. П.
ХРИСТЯ МАРІЯ ДАНИЛЮК
з дому ЮРЕВИЧ**

нар. 15 листопада 1947 р. в Ерлянґені, Німеччина.

Парастас був відслужений у понеділок, 20 серпня в похоронному заведенні Музики, а похоронні відправи відбулися 21 серпня в катедрі св. о. Миколая, а відтак на парафіяльному цвинтарі в Чикаго.

Залишені в глибокому смутку:

- мати – **МАРІЯ ЮРЕВИЧ**
- муж – **ОРЕСТ**
- доні – **ТАМАРА РАЧКЕВИЧ з мужем ЮРІЄМ і донями АЛИСОЮ і ДІЯНКОЮ**
- **СОНЯ ОВЕРКО з мужем ЕДІ і донею ТЕРЕСОЮ**
- **МЕЛАСЯ**
- **ЛЯРИСА**
- син – **ОЛЕКСАНДЕР**
- сестра – **ОЛЕНКА БОЛЯНД з мужем ДЖЕРІ**
- вуйко – **ОЛЕКСАНДЕР СОЛОВІЙ з дружиною ЗЕНЕЮ**
- тета – **ТЕРЕСА ЦАРИК з мужем ТЕОДОРом**
- теща – **ОРИСЯ ЯРИМОВИЧ**
- двоюрідні брати і сестри
- **БОРИС ГАЙДУЧОК з родиною**
- **ЛЯЛЯ КОЛИБАБЮК з мужем д-ром ЯРОСЛАВОМ**
- **АРЕТА МЕНОВ з родиною**
- **НЕСТОР ЦАРИК з родиною**
- **СОФІЙКА ЦАРИК**
- **НАТАЛКА DAL PORTO з родиною**

та велика родина в Україні, Польщі і Америці.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 4 вересня 2007 року Божого
Несподівано відійшов у вічність на 42-у році життя
Найдороший муж, батько, брат і син

о. Павло Д. Гайда

парох Української Католицької Церкви св. Йосифа в Чикаго,
пл. сен. довіря, член коуруєня Побратимів, капелан пластової станції Чикаго та
оселі Писаний Камінь, Огайо; капелан Українських Американських Ветеранів,
капелан Лінцарів Колумбія.

У глибокому смутку залишилися:

Дружина: Христина з дітьми- Юліян, Захарій, Ілля та Дмитрик
Брати: Борис, Марко і Роман з родинами
Батьки: Ігор і Рома Гайда
Тестьова: Анна Копистинська з родинами Олі та Андрія
Ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Священний парастас відбудеться 7 вересня в церкві св. Йосифа, похоронні
відправи відбудуться в тій же самій церкві 8 вересня 2007.

Поручаємо св. п. о. Павла Гайдю вашим молитвам.
Замість квітів на свіжому могилу можна зложити на освіту дітей в
Selfreliance Chicago, Hayda Education Trust Fund Act. #10800,
www.selfreliance.com

Оцим ділимося сумною вісткою, що 9 вересня 2007 р. на
92-му році життя відійшла у вічність

СВ. П.

**НЕОНІЛЯ „НІНА“ ЛЮБОВ
БІЛЬЧИНСЬКА**

з дому КОРЧИНСЬКА

нар. на Бойківщині, Україна.

У смутку залишилась родина в США, Україні і Польщі.

Похорон відбувся 14 вересня 2007 р. з церкви св. Юра в Нью-Йорку на
Gate of Heaven Cemetery.

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Вічна їй пам'ять!

У смутку повідомляємо, що в неділю, 19 серпня 2007 р.
відійшла у вічність на 83-му році життя

СВ. П.

МЕЛАНЯ ФІНЯК

нар. 3 березня 1924 р. в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу і четвер, в Chapel Hill Gar-
den & West Funeral Home. Good Samaritan.

Залишені у смутку:

чоловік – ВАСИЛЬ
дочка – ГАЛЯ
внучка – МЕЛАНІЯ
внук – АЛЕКСАНДЕР
внук – АДРІАН
і родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ІВАН ГАЛИЧ

29 червня 1929 р. – 13 вересня 2006 р.

Із твоєї улюбленої України до адоптованого Американського дому, твоє життя було повне подій. Ти втік від жорстокості і несправедливості тоталітарного режиму, служив в американському летунстві, працював інженером-електриком. Бог благословив тебе трьома дітьми, Наталкою, Григорієм і Андрієм, котрі тебе міцно любили.

Твоя передчасна смерть від рака рік тому в домі у Григорія, в присутності найближчих, була жалібною втратою для всіх.

Ти назавжди залишишся в пам'яті твоїх дітей, брата Віталія, сестер Марії і Світлани та дальшої родини і друзів.

Ділимося сумною вісткою, що 24 липня 2007 р. на 84-му році життя відійшла у вічність по довгій і тяжкій недугі наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

СВ. П.
ЯРОСЛАВА СТОРОЖУК
з роду КИЦЬКА

У глибокому смутку залишилися:

чоловік – БОГДАН
син – РОСТИК
внучка – ЛЯРИССА
родина в Канаді, Україні та Франції.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 липня 2007 р. в похоронному заведенні і на цвинтарі Mt. Vernon Park, Fair Oaks-Sacramento, CA.

У Сороковий день служби Божі
були відправлені
у Сакраменто, в монастирі у штаті Мишиген, у Львові.
Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо,
що ранком, в суботу, 8 вересня 2007 р.
відійшов у Божу вічність
наш дорогий
ЧОЛОВІК І БАТЬКО

СВ. П.
проф. д-р
ЄВГЕН ЕДВАРД
ПЕТРІВСЬКИЙ

нар. 31 липня 1922 р. в Україні.
Син покійних Едварда і Барбари Петрівських.

В горю залишені:

дружина – РАІСА
дочка – КАТЯ з чоловіком ROB JOLLY
син – АНДРІЙ з дружиною РУСЛАНЮ ТКАЧЕНКО
сестра – МАРІЯ-ЗЕНОВІЯ КІТУРА з родиною

„Відлітають сірим шнурком журавлі у Вирій...“
Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з усіма учасниками 25-ох Щорічних Конференцій Української Проблематики в Іллінойському університеті в Урбані-Шампейні, що 28 серпня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.
проф. ІВАН ФІЗЕР

визначний літературознавець, Академік Української Національної Академії Наук та член Наукової Ради Української Науково-Дослідної Програми при Іллінойському університеті та член Програмової Комісії багатьох згаданих іллінойських конференцій.

Засмученій дружині Покійного, Марії та їхнім дітям і внукам складаємо наші глибокі співчуття.

Комітет УНДП

Ділимося сумною і болючою вісткою,
що в середу, 5 вересня 2007 р.
упокоїлася в Бозі наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ

СВ. П.
АННА ГІНА
нар. 5 січня 1919 р. в Старім Місці, Підгайці.

У глибокому смутку залишилися:

син – ЯРОСЛАВ
донька – РОМА ТИБОДО з мужем МАКСИМОМ і синами ДАМ'ЯНОМ і АДРІАНОМ
донька – ЛЮБА ЛАБУНЬКА з мужем ОЛЕСЕМ і синами МАТІЄМ і АНДРІЄМ
та ближча і дальша родина в Україні.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 7-го вересня 2007 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 8 вересня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Нью-Гейвен, Кон., а відтак на цвинтарі „All Saints Cemetery “ в North Haven, Ct.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 серпня 2007 р. на 85-му році життя відійшов у вічність наша найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

СВ. П.
ДМИТРО ДРАНКА
нар. 4 жовтня 1921 р. в Люблинцях, Західня Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8 серпня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Миколая, Бафало, Н. Й. Тлінні останки поховані на цвинтарі св. Матея у Чектовага, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – МАРІЯ
син – ПЕТРО з дружиною СІДНІ
дочка – ОЛЯ з чоловіком ПЕТРОМ
дочка – НІНА з чоловіком ЙОСИПОМ
дочка – ЛЮБА з чоловіком д-ром ГОВЕН
внуки – БРАЄН, ДІВІД
внучка – ТАНЯ
і чисельні члени родини в США і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Дякуємо о. дек. Маріянові Процику, о. Романові Палко і о. Р. Моріно та усім за присутність на похоронних відправах, за поміч у час потреби, та за пожертви на церкву і Служби Божі і інші різні цілі в пам'ять Покійного і за вислови співчуття.

ПОМЕР св. п. ІВАН ПАВЛОВИЧ ФІЛІМОНЧУК

В четвер, 16 серпня 2007 р. о годині 8:15 ранку в Hunterdon Medical Center, перестало битися серце мого найдорожчого чоловіка, відійшов від нас несподівано в потойбічне вічне життя, де немає ані смутку, ані турбот, ані хворіб.

Іван Павлович Філімончук народився 7 січня 1924 р. на Різдво, в перлині Запорізького козацького краю, в містечку Василівка, в родині майстра-мебелника Павла Матвійовича Філімончука і Пелагії Юхимівни Грушко, багатих господарів землевласників, нащадків славного гетьманського козацького роду.

Іван Павлович прожив 83 роки земного життя і 22 роки подружнього життя.

Закінчив середню школу в містечку Василівка 1937-1938 роках, Дніпропетровський індустріальний технікум, електричний факультет закінчив перед війною в 1941 р., закінчив Неварк Колегію Інженерів у Ньюарку, Нью-Джерзі.

Працював у Федеральному уряді понад 30 років на військових арсеналах в Нью-Джерзі.

Життя його земне було дуже тяжким і тернистим, коли йому сповнилося 8 років почався в Україні страшний Голодомор-геноцид 1932-1933 років.

Та страшна трагедія не обминула і його родину. Померли голодовою смертю бабусі, діди, дядьки, тітки. Коли він розповідав про Голодомор то сльози на його обличчі текли як струмочки, що аж стискувало серце від болю.

Коли почалась війна 22 червня о 4-й годині ранку 1941 року, місто Київ бомбардували, то це створило хаос в районній адміністрації та воєнкоматі, отже місцева комуністична партія скликала молодих хлопців, яким ще навіть не виповнилося 17 років та наказали їм іти пішки до Запоріжжя для розбирання фабрики Запоріжсталь. Коли вони прибули, то Запоріжсталь вже була знищена, і їх направили до Гуляйполя, столиці батька Махна. Там їх довго не тримали і погнали в напрямок до залізничної станції Волноваха. Там мали ними заповнити пусті товарні вагони і повезти в напрямок Іркутськ-Владивосток, але Іван Павлович відразу зрозумів, що їх повезуть на гарматне м'ясо і втік з цієї залізничної станції.

По дорозі він познайомився зі своїм земляком колишнім моряком-матросом Балтійського флоту, який був звільнений з армії через його хворобу.

Мій чоловік і моряк вирішили лишити Волноваху і піти в різні напрямки. Моряк до містечка Пологи, а Іван Павлович до містечка Василівка, ці два містечка по сусідству.

Ця місцевість вже була окупована німецькими військами, обидва вони йшли босі без взуття, без одягу, навіть не мали крихточки хліба зі собою, а тут ще на біду падав дощ і сніг. Це був жовтень 1941 року.

Потім німці примусово забрали мого чоловіка і всю його родину до Німеччини на працю. Там Іван Павлович працював на фермі як раб без всякого права. Лише з Божою допомогою він міг перейти ці всі страхіття війни.

Після закінчення війни в 1945 р. Німеччина була поділена на окупаційні зони: Американську, Англійську і Радянську. Отже мій чоловік, його батьки, сестра Ніна, брат Антон опинилися в Англійській зоні, втікачі, що не хотіли і не бажали повертатися до „раю“ Сталінського та не тільки українці, але і інші нації творили свої Ді-Пі табори переміщених осіб, так як в кінці війни нависла загроза комуністичної репатріації до Радянського Союзу, а там на них чекали концентраційні табори, Гулаги. Отже було необхідно рятувати своє персональне життя в незнаній країні Німеччині. Треба було шукати порятунку в новостворених таборах для переміщених осіб.

Довідавшись про це вся родина мого чоловіка сіла на таборівні вагони з вугіллям на поверхні вагону, втікаючи від репатріаційної місії. Прибули до міста Гановер, бо там вже було зорганізовано табір для переміщених осіб так звані Ді-Пі. Цей табір ім. Лисенка створив старий імігрант нансенівець пан Подільський.

Це був найбільший табір по населенню після Гайденау. В цьому таборі ім. Лисенка було створено початкову школу, гімназію, найбільшу технічну школу, де можна було набути для чоловічої статі професії, починаючи від радіоелектрики, авто-механіків, ковальську, слюсарську та деревообробну та багато інших професій, а для жіночої статі при цій школі була кравецька та артистичне вишивання, як також була зорганізована спеціальна англійська школа Вольтера Генча.

Були в цьому Ді-Пі таборі ім. Лисенка церкви, Православна і Греко-Католицька.

До цього табору сама Перша Пані Америки Елеонора Рузвельт приїхала з візитою і радила нам всім реєструватися до США на іміграцію. Отже вся родина в 1951 році імігрувала до США, прибули до Америки військовим кораблем „Дженерал Стюарт“ до ньюйоркського порту і поселились в місті Ньюарку, Нью-Джерзі.

Перш за все відвідали церкву св. Вознесіння на 19-й вулиці в Ньюарку, та в скорому часі родина прийняла активну участь в житті церкви св. Вознесіння.

Мій чоловік відразу записався до церковного хору, а пізніше він належав

до світських хорів „Думка“, диригент Іван Задорожний, співав в хорі „Трембіта“, диригент В. Будний, належав до хору „Кобзар“, диригент Антін Рудницький. Брав активну участь під час відкриття пам'ятника Тарасові Григоровичу Шевченкові у Вашингтоні, в місяці липні 1964 року.

Покійний був одним із засновників ОДУМУ, Української кредитівки св. Андрія в С. Бавнд Бруку, одним із фундаторів церкви св. Андрія Первозваного, поставив пам'ятник Його Величності гетьману Павлу П. Скоропадському та його першому прем'єр-міністрові Федіру П. Лизогубові.

Писав листи до американських президентів, прем'єр-міністрів Великобританії, до президентів Франції, до німецьких канцлерів, до сенаторів і конгресменів, щоб допомогти своїй Батьківщині, рідній ненці Україні стати незалежною державою.

Навіть до останнього свого подиху він молився, щоб Україна розквітала, щоб Бог подав розум українським політикам і депутатам та щоб весь український народ зажив вільно і щасливо на своїй землі та запанувала в Україні рідна українська мова і правда.

Покійний був дуже релігійною людиною, завжди дякував Господеві Богові, Ісусу Христу Сину Божому та Святому Духові за опіку, що Господь охороняв його видимо і невидимо та за всі щедри дари, поки був здоровий і навіть коли вже був дуже хворий відвідував Богослуження.

Кожний день в своїх молитвах дякував Богові, що дав йому дожити до старості і поховати його як людину, яка дещо зробила за часів свого життя. Як також писав листи до Папи Римського, Константинопольського Патріарха, до Ієрархії Греко-Католицької церкви в Україні, до Ієрархії Православних церков в Україні і просив щоб католицька і православна віра об'єдналися і були одною єдиною святою Соборною Апостольською Церквою, так як в молитві „Вірую“. Як біблія нас вчить, щоб всі були як одне, можливо колись мрія мого чоловіка здійсниться.

Іван Павлович був віруючим, вірним сином і патріотом своєї неньки України, найкращим сином, який завжди опікувався своїм татом і мамою аж до останнього подиху, найкращим чоловіком на цій землі, найкращим братом і дядьком.

ПАРАСТАС було відслужено о 5-й год. вечора в похоронному заведенні „Ketusk“ в Менвіл, Нью-Джерзі, 20 серпня 2007 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулась в Православній церкві св. Андрія Первозваного в 10-й год. ранку, в понеділок, 21 серпня 2007 р. Відправив Заупокійну Службу Божу і похоронний чин пан-отець Юрій Сівко за що йому я дуже вдячна.

Як також висловлюю щиросердечну подяку пану-отцю Даниїлові і пану-отцю Юрію за те, що вони завжди відвідували Його в лікарні під час його хвороби.

Тіло Покійного спочило на Українському православному цвинтарі при церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Нью-Джерзі.

Поминальна трапеза відбулась у церковній залі св. Андрія в присутності родини, парафіян, сусідів та давніх друзів ще з Ді-Пі табору в Гановері ім. М. Лисенка та знайомих.

Як також я висловлюю від всього серця подяку за смачно проготовлений поминальний обід та їх обслугову сестрицтву, а особливо голові Сестрицтва Покрова Богородиці в С. Бавнд Бруку пані Марії Коник і пані Марії Фізер.

Я дякую всім людям, що прибули на похорон мого дорогого Чоловіка. Хай Бог Вас благословить і тримає в своїй опіці.

Залишились в глибокому смутку:

дружина	– ДАНІЄЛЬ ЛОРЕНЦО ФІЛІМОНЧУК
брат	– АНТОН ФІЛІМОНЧУК з дружиною ОЛЬГОЮ
брат в законі	– ЙОСИП ВЕРТИШИН
племінниця	– ВАЛЕНТИНА з чоловіком КРИСТОФОРМ СТЕРНАДОРЕ та їхні діти АНЯ і СІЛІЯ
племінники	– ЮРІЙ ФІЛІМОНОВ в Україні з дочкою ІРИНОЮ
	– ЙОСИП ВЕРТИШИН мол.
	– ВІКТОР ФІЛІМОНЧУК з дружиною КАРОЛ та їхні діти МИКОЛА і МАТВІЙ
	– ЮРІЙ ФІЛІМОНЧУК з дочкою АЛЕКСІС

ближча і дальша родина в Україні.

Вічна пам'ять моєму найдорожчому чоловіку в світі
ІВАНУ ПАВЛОВИЧУ З РОДУ В РІДІ!

Хай з святими спочиває в місці світлім, де є вічний спокій і вічне життя!
Нехай американська земля буде йому легкою, як рідна українська земля!

Спи спокійно мій Дорогий і Любий Іван Павлович.

Вічна Тобі пам'ять!

ДАНІЄЛЬ ЛОРЕНЦО ФІЛІМОНЧУК

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого
незабутнього і найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ

СВ. П.
РОМАНА БІГУНА

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І
ПАНАХИДИ

- 16 вересня в парафії св. Андрія в Лос Анджелесі, Каліф;
- 17 вересня в парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл;
- 17 вересня в парафії св. Йосафата у Львові, Україна;
- 17 вересня в парафії, Введення в Храм Пречистої Діви Марії в Горохолинні, Івано-Франківськ, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина **ЗИНОВІЯ**
доньки **РОКСОЛЯНА САЦЮК** і
ОКСАНА БІГУН з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що 18 серпня 2007 р.
відійшла у вічність наша дорога
МАМА, БАБА, СЕСТРА І ТЕТА

СВ. П.
СТЕФАНІЯ САВЧУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 серпня 2007 р. в Українській
католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія
в С. Бавнд Бруку, Нью-Джерсі.

В глибокому смутку залишилися:

- син – ІГОР з дружиною **АЛЕКСАНДРОЮ**
внуки – **АЛЕКСАНДЕР, МАРКІАН** і **ЛЯРА**
сестра – **ЛІДА ЧЕРНИК** з мужем **ЯРОСЛАВОМ**
і синами **БОРИСОМ** та **ІГОРЕМ** з родинами.

Вічна їй пам'ять!

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за
молитви, вислови співчуття, слова прощання і пожертви в імені
Покійної.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО І ПРОФЕСІЙНОГО
ТОВАРИСТВА ім. МІХНОВСЬКОГО

у глибокому смутку повідомляє своїх членів та українську
спільноту, що 28 серпня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.
д-р ВАСИЛЬ ЗАРІЧНИЙ

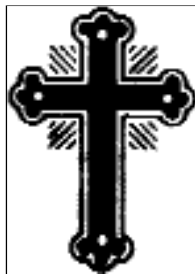
визначний хірург і винахідник у хірургії кости, член-основник
і перший Голова Українського Академічного і Професійного
Товариства ім. Міхновського.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись у п'ятницю, 31 серпня 2007 р.
в місті Спрінгфілді (столиці стейту Ілліной).

Засмученій дружині Стефанії, їхнім дітям і внукам
складаємо наші глибокі співчуття.

Управа УАПТМ

Ділимося сумною вісткою, що 23-го серпня 2007 р. в Торонті
з волі Всевишнього несподівано відійшов у вічність
на 91-у році життя найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО,
СТРИКО, ВУЙКО,
ДІДО І ПРАДІДО

СВ. П.
інж. Архітект

РОМАН БЕНЕШ

Чин Похорону відбувся
27-го серпня 2007 р.

в Соборі Покрови Пресвятої Богородиці
Похований на цвинтарі Проспект

В невимовному смутку залишив:

дружину	- Александру
доньку	- Галину з нареченим Данилом Павликом
доньку	- Світлану з мужем д-ром Володимиром Медвідським
внуків	- Ярослава з дружиною Марітцою і правнучкою
Александрою, Тетяну з мужем Вінчензом Парисом
і правнуками Марком і Матейком, Тамару, Юрія
з нареченою Христею Винницькою
сестрінок	- д-ра Мирослава Сербина з дружиною Марійкою і
родиною в США
	- Любу і Марту Марущак з родиною в Україні
братанка	- Богдана Бенеша з родиною в Україні

Ближчу і дальшу родину в Канаді, США, Європі та в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Складаємо найщирішу подяку

Отцям о. І. Панчишинові й о. О. Качуреві за поминальні молитви і відправлення
панахид відразу по відходу у вічність; о. Канцлерові д-рові Р. Лобаєві та
сослужащим Отцям: о. Й. Жилі, о. І. Панчишинові, о. О. Качуреві, о. Д.
Ганчарику, та дякам З. Лавришинові і О. Бихові, за панахиди, похоронні
відправи, і Святі Літургії; Братам Братства Українців Католиків Канади - відділ
Собору Покрови Пресвятої Богородиці, і членам Ліги Українців Канади за
численну участь у всіх похоронних відправах; хору Веснівці за участь і
молитовний спів на панахиді; д-рові Я. Шкляреві за медичну опіку і особливо
за підтримку підчас нашого горя; дорогій родині, друзям та учасникам за вияв
співчуття, квіти, молитви, замовлені Святі Літургії і пожертви на добродійні
цілі.

З глибокою вдячністю,

дружина Александра
доньки Галина і Світлана з родиною

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0800
e-mail: OKRYSH@YAHOO.COM

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

• РІЗНЕ •**СПОГАД ПРО УПА**

Фільм розкриває хижацьке нутро комуно-московського ката. Зрада, поразки, пере-моги, велич духу, омріяна воля формують патріота нової України. Вартість 25 дол.
Studio "Zahrava" 7060 E. Parkview Dr. Parma, OH 44134.

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму відновлений
однородинний дім у Singer Island, FL.
3 хвилини пішки від пляжу біля океану,
4 спальні, нова кухня. \$1200 на тиждень.
Тел.: (313) 882-1567 або (313) 590-4350

• ЗНАЙОМСТВА •

Мрію мати надійне міцне плече, опору в житті. Якщо твій вік перевищив за 56 років, дзвони будь ласка. Я не спроможна використати людину і зрадити.

Тел.: (347) 522-8342

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

Друкарня**COMPUTOPRINT Corp.**

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

**„Арон“ святкує 50-літній Ювілей
служіння Українській діаспорі.
18 років репрезентує Національне
ТВ України-Києва і Львова.**

NEW VHS and DVD

2016 – 16 Річниця Незалежності України
– Концерт.

7811 – Роксоляна Vol. 1 DVD + VHS

7812 – Роксоляна Vol. 2 DVD + VHS

7813 – Роксоляна Vol. 3 DVD + VHS

7814 – Роксоляна Vol. 4 DVD + VHS

7815 – Роксоляна Vol. 5 DVD + VHS

7816 – Роксоляна Vol. 6 DVD + VHS

7820 – Всесвітній фестиваль, концерт
DVD + VHS

7821 – Ансамбль „Кобза“ – 35 роковини,
концерт DVD + VHS

Ціна \$20.00 VHS, \$25 DVD + \$5 пересилка.

При замовленні отримаєте
безкоштовно аудіокасету + ікону з Києва.

*Направляємо
різного роду лахи „siding“.*

WALTER BASILUK

56 Walnut Ave.

Somerset, NJ 08873

Home: (732) 246-2558

Cell: (908) 304-4678

ARKA

*Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.*

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

**UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA**

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

*Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку
бібліотеку, як приватну, так і публічну.*

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)

Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або
грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“

www.ukrweekly.com

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ: ВІЗИ,
АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ І США,
СТРАХУВАННЯ**

**Для Вашої
зручності
все можна
полагодити
телефонічно**

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

1-800-265-7189 • (416) 761-9105

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.

Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.

Перепишуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ“